Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1676 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 16 septembrie 1954

TINERI ŞI TINERE!

In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R. şi a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, intensificaţi întrecerea socialistă! Luptaţi cu noi puteri pentru mărirea producţiei şi productivităţii muncii, pentru îmbunătăţirea calităţii şi reducerea preţului de cost al produselor! Luptaţi pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe 1954 la toţi indicii!

Fiecare tînăr — fruntaş în întrecere

POPORUL NOSTRU MUNCITOR se pregăteşte să întîmpine sărbătoreşte cel de al II-lea Congres al P.M.R. şi cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Uniţi în jurul partidului, organizatorul tuturor victoriilor noastre şi al Comitetului său Central, întărind necontenit unitatea dintre partid, guvern şi popor, oamenii muncii de la noi sînt hotărîţi să întîmpine Congresul în condiţiile unui puternic avînt în muncă, ale sporirii pe toate căile a producţiei agricole şi a bunurilor de larg consum. In scrisoarea colectivă publicată de ziarele de ieri, muncitorii, inginerii, tehnicienii şi funcţionarii din unele întreprinderi din regiunea Stalin, pe baza unei temeinice analize a posibilităţilor existente, şi-au luat, în întrecerea socialistă, angajamente sporite în producţie. Constructorii de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" s-au angajat ca pînă în ziua de 30 octombrie şi în cinstea zilei de 7 Noiembrie să dea peste plan 19 tractoare, să realizeze pînă la această dată economii de 340.000 lei. Textiliştii de la fabrica de postav „Libertatea" din Sibiu s-au angajat printre altele ca pînă la 30 octombrie să dea peste plan 2500 m.p. stofă de lînă, să îmbunătăţească calitatea produselor cu 6 la sută.

Celelalte colective de muncitori, tehnicieni şi ingineri din întreprinderile din regiunea Stalin s-au angajat, printre altele, să reducă cheltuielile de circulaţie sub sarcina planificată, să lupte pentru descoperirea şi folosirea rezervelor interne, să reducă timpii de imobilizare a materialului rulant aflat în reparaţie, să depăşească planul de aprovizionare, de contractări şi achiziţii, să termine recoltarea şi recepţionarea sfeclei cu 5 zile înainte de termen. Intreprinderile care produc maşini şi piese de schimb pentru agricultură s-au angajat de asemenea că vor da produse la timp şi de bună calitate.

Angajamentele sporite luate de colectivele celor 12 întreprinderi din regiunea Stalin arată că oamenii muncii de la noi au înţeles că singura cale pentru crearea unei abundenţe de bunuri de larg consum, de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc, este numai calea trasată de plenara din 19-20 august 1953.

A lupta pentru traducerea în viaţă a sarcinilor plenarei din august 1953 şi prevederilor Proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani este o datorie de cinste a fiecărui om al muncii din patria noastră.

In întrecerea socialistă, lupta pentru îndeplinirea angajamentelor luate trebuie împletită cu lupta pentru reducerea permanentă a preţului de cost.

Angajamentele luate de cele 12 întreprinderi din regiunea Stalin trebuie să se bucure în rîndurile tineretului de importanţa cuvenită. Este de datoria comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. de a sprijini cu căldură iniţiativele venite din rîndurile tineretului, de a colabora strîns cu comitetele de întreprindere sub conducerea organizaţiilor de partid ca fiecare tînăr să folosească din plin maşinile, utilajul şi timpul de lucru.

Activiştii utemişti au datoria să îndrume tineretul să lupte pentru un regim strict de economii, să pună capăt risipei şi cazurilor de indisciplină. Tineretul trebuie îndrumat să-şi ia angajamente reale, pe măsura posibilităţilor existente. In perioada actuală cînd oamenii muncii din uzine şi de pe ogoare dau bătălia ca să întîmpine cele două aniversări dragi nouă cu noi succese, problema calificării tineretului se pune cu toată tăria. Să foloseşti din plin maşina, să pui capăt risipei, să lupţi pentru un regim strict de economii este de neconceput fără un bogat bagaj de cunoştinţe profesionale. Pentru aceasta comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. au datoria să nu uite nici o clipă că ridicarea nivelului calificării tineretului este sarcina care trebuie dusă la îndeplinire în mod permanent şi în bune condiţiuni.

Organizaţiile de bază U.T.M. sînt obligate ca sub conducerea organizaţiilor de partid, în colaborare cu comitetele de întreprindere să se ocupe temeinic de sprijinirea întrecerii socialiste, astfel ca un număr cît mai mare de tineri să-şi ia angajamente legate de rezolvarea celor mai importante probleme specifice locului de muncă al fiecărui tînăr. In fiecare întreprindere, experienţa înaintată trebuie popularizată încît ea să devină un bun al întregului tineret. Impreună cu organele sindicale, organizaţiile de bază U.T.M. au datoria să vegheze ca formele de muncă specifice tineretului, brigăzile de producţie, posturile utemiste de control şi brigăzile raid să-şi desfăşoare activitatea după un program de lucru bine stabilit iar rezultatele muncii tineretului să fie cunoscute de toţi muncitorii întreprinderii.

Comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. trebuie să acorde o deosebită atenţie muncii politice de masă. Ele trebuie să studieze şi să răspîndească în rîndurile tineretului ceea ce este nou, înaintat în întrecere, să lupte împotriva a tot ceea ce frînează avîntul întrecerii. Nu trebuie uitat nici o clipă că desfăşurarea întrecerii trebuie să se facă cu intensitate sporită. Tineretul trebuie îndrumat să folosească din plin timpul de lucru, să respecte normele de producţie, indicii de consum de materie primă, el trebuie educat în spiritul atitudinii conştiente faţă de bunul obştesc şi faţă de sarcinile ce-i revin.

Comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti, trebuie să se preocupe îndeaproape de problemele întrecerii, să ajute în mod concret organizaţiile U.T.M. în aplicarea metodelor cele mai eficace de mobilizare a tineretului în marea întrecere în cinstea Congresului Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie.

Insufleţiţi de exemplul comuniştilor, tinerii muncitori vor depune toată străduinţa pentru a fi în primele rînduri ale întrecerii.

Pentru succesul campaniei agricole de toamnă

Muncă spornică în colectiva „Partizanul Roşu"

Membrii gospodăriei agricole colective „Partizanul Roşu" din Techirghiol, raionul Negru Vodă, au terminat la timp treierişul păioaselor recoltate de pe suprafaţa de 556 hectare. După aceasta, prima lor grijă a fost să-şi achite obligaţiunile către stat. Pînă la data de 4 septembrie ei au predat la baza de recepţie Constanţa întreaga cantitate de produse datorate statului — adică 24.659 kg. rapiţă şi 10.000 kg. grîu. In întregime au achitat şi cotele de carne, lapte şi lînă ce decurgeau din obligaţiunile pe anul 1954. După aceea harnicii colectivişti şi-au îndreptat privirile asupra pregătirii în vederea obţinerii unei recolte îmbelşugate în anul 1955. Astfel, cu atelajele proprii şi cu tractoarele de la S.M.T. „23 August", au făcut arătură de toamnă pe o suprafaţă de 200 hectare teren, ce va fi cultivat cu rapiţă şi grîu. Grîul pentru însămînţat a fost curăţat la timp. Fierarul gospodăriei lucrează de zor la repararea maşinilor şi uneltelor pentru campania agricolă de toamnă. Au fost reparate 80 la sută din unelte şi maşini. In munca plină de avînt s-au evidenţiat colectiviştii Ali Saip, Ioan Avrumuţă, Ianus Menseit, Alexandru Lungu, Bejenescu Ştefan, precum şi tractoriştii Vlădulescu Ioan şi Pistol Nicolae. Membrii gospodăriei colective „Partizanul Roşu", călăuziţi de Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, sînt hotărîţi să pună din toamna acestui an baze temeinice pentru belşugul recoltelor anului viitor.

Corespondent
SCHAFFER IUJU

In fruntea muncilor agricole

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru).

Pentru a începe la timp însămînţările de toamnă, colectiviştii de la gospodăria agricolă colectivă „Tractorul roşu" din comuna Uivar grăbesc recoltatul culturilor de toamnă, eliberînd astfel terenul necesar însămînţărilor.

In ziua de 7 septembrie brigada I de cîmp, condusă de tovarăşul Dan Vasile, a cules 6.000 kg. porumb, depăşind cu mult cantitatea culeasă cu o zi înainte. Şi de data aceasta tinerii colectivişti Bolovan Ion, Man Mihai, Valer Iosif şi-au dovedit hărnicia în muncă aflîndu-se printre colectiviştii fruntaşi.

Cu mult spor se munceşte şi la gospodăria agricolă colectivă „Elena Pavel" din satul Răuţi. Colectiviştii lucrează de zor, unii la căratul gunoiului, alţii la arat sau la culesul rodului bogat din grădina de legume.

Terenul unde va fi însămînţat orzul este deja arat şi îngrăşat cu 23 vagoane de gunoi de grajd. Acum se pregăteşte terenul unde va fi însămînţat grîul şi celelalte culturi de toamnă. La această gospodărie am auzit vorbindu-se cu mult respect despre utemista Zsizsik Irina care este cea mai harnică fată din colectivă.

Şi despre tinerii tractorişti Ciota Ion şi Redi Alexandru de la S.M.T.-Cenei se aud numai vorbe frumoase. Brigadierul de la brigada I-a de cîmp este sgîrcit în laude, nu spune decît că tractoriştii sînt „băieţi de treabă", dar în schimb nu te lasă să pleci din gospodărie pînă nu te conduce să vezi cu ochii tăi, arăturile adînci pentru însămînţările de primăvară executate de tractorişti. Am văzut şi eu o parcelă de 140 ha. arătură adîncă. Intradevăr, aşa arătură mai rar. Brazdele drepte, întoarse uniform, la aceeaşi adîncime arată că tractoriştii nu au lucrat de mîntuială ci cu tragere de inimă. „Sîntem doar în întrecere pentru titlul de cel mai bun tractorist". Iată răspunsul tînărului tractorist Redi Alexandru.

★

Brigada nr. 1, condusă de utemistul Oniţa Ion, a executat gospodăriei colective din comuna Uivar 145 ha. arătură adîncă de bună calitate pentru însămînţările de toamnă, depăşind planul la arătură adîncă pentru însămînţările de primăvară cu peste 20 hectare. Dar tractoriştii nu s-au mulţumit numai cu atît; ei continuă să execute arături adînci pentru însămînţările de primăvară ţăranilor muncitori din comună. La început ţăranii muncitori s-au cam codit să facă contractări cu S. M. T., dar cînd au văzut arăturile pe care tractoriştii le-au făcut ţăranilor muncitori Pasca Teodor şi Bucşa Vasile tot mai mulţi s-au hotărît să facă arăturile adînci cu tractoarele.

Au început recoltatul porumbului

Indrumaţi de către organizaţia de partid, ţăranii muncitori din comuna Costeşti, raionul Tg. Frumos, au început recoltatul porumbului şi floarei soarelui. Antrenaţi în întrecere, ţăranii muncitori au recoltat pînă în prezent 17 ha. porumb şi o însemnată suprafaţă cu floarea soarelui. Printre utemiştii care au participat cu regularitate la muncile de recoltare, dînd un preţios ajutor vîrstnicilor sînt şi tovarăşii Prisecaru I. Elena, Prisecaru Gh. Dumitru care au recoltat cele mai mari suprafeţe cultivate cu porumb şi floarea soarelui. Muncile de recoltare a culturilor de toamnă continuă cu mult avînt în comuna Costeşti. Paralel se fac pregătiri pentru însămînţările de toamnă şi se execută arăturile adînci.

Corespondent
MOISE D. GHEORGHE

In cîteva cuvinte

In cuprinsul regiunii Craiova, muncile agricole de toamnă se desfăşoară tot mai intens.

Pînă la data de 8 septembrie 1954, în întreaga regiune s-a însămînţat, numai cu rapiţă de toamnă o suprafaţă de 1117 hectare.

Fruntaş la însămînţări se situează raionul Calafat care a însămînţat 373 hectare, urmat de raionul Băileşti, care a însămînţat 370 hectare.

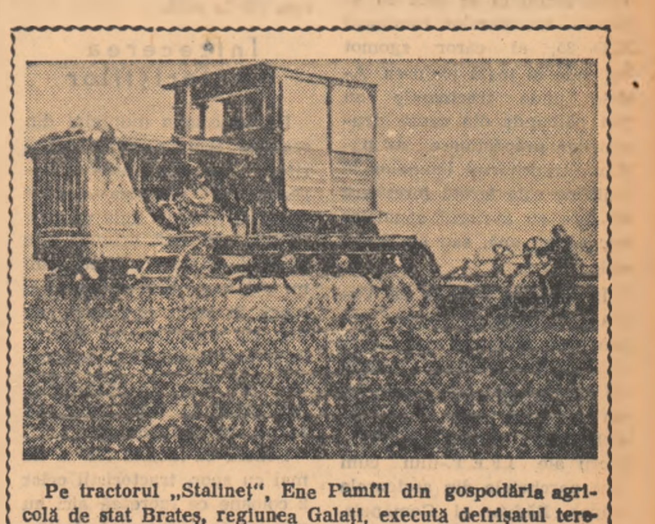
In ceea ce priveşte arăturile pentru însămînţările de toamnă, pînă la data de 8 septembrie, în întreaga regiune, s-au executat arături în procent de 24 la sută din suprafaţa totală planificată pentru însămînţări. Raioanele Băileşti şi Corabia se situiază printre fruntaşe în ceea ce priveşte arăturile.

★

Cu multă însufleţire muncesc pentru asigurarea unei recolte bogate în anul viitor membrii gospodăriei colective „Ogorul roşu" din comuna Băbeni, şi „Filimon Sîrbu" din comuna Goruneşti, raionul Olteţu. Ei s-au pregătit din vreme pentru muncile agricole de toamnă. Încă din timp au încheiat contracte cu S. M. T.-Lalosu pentru executarea arăturilor de toamnă. In prezent brigada a II-a de la S.M.T.-Lalosu, condusă de tractoristul Marin Şerban, execută arături adînci de toamnă pe ogoarele colectiviştilor. Numai în 6 zile această brigadă a arat o suprafaţă de 94 hectare.

Fruntaşi în această muncă sînt tractoriştii Varlam Ion, Epure Marin şi Iordache Ion care şi-au depăşit cu regularitate normele cu 10-30 la sută. Datorită muncii depuse a crescut şi salariul tractoriştilor. In cursul lunii august au cîştigat un salariu de 700—900 lei.

Corespondent
SOLOMON LULU

Pe tractorul „Stalineţ", Ene Pamfil din gospodăria agricolă de stat Brateş, regiunea Galaţi, execută defrişatul terenului pe care odinioară creştea stuf şi păpuriş. Insufleţit de măreţul program de dezvoltare a agriculturii cuprins în Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului, el munceşte hotărît, redînd agriculturii noi terenuri.

Insemnate rezerve de teren nefolosite în raionul Buzău

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, se referă printre altele la folosirea tuturor posibilităţilor ce există pentru mărirea suprafeţelor arabile.

In raionul Buzău există însemnate rezerve de terenuri ce pot fi redate agriculturii.

Importante suprafeţe de păşuni din izlazurile comunale de slabă calitate, ca de exemplu cele din comunele Costeşti, Săgeata şi altele, pot deveni productive prin desţelenire şi cultivarea lor cu plante furajere. Prin desţelenire se pot da în cultură 600 pînă la 800 hectare de teren.

Imprejurul şi în vatra satelor din raion cît şi în perimetrul oraşului Buzău rămîn anual multe suprafeţe nelucrate care însumează 80-100 hectare. Cultivarea acestora cu legume, cereale, sau cu furaje va constitui un mijloc de punerea lor în valoare pentru viitor.

Cătinişurile şi crivinele au cuprins suprafeţe importante în lunca rîului Buzău. Reducerea acestora precum şi a suprafeţelor inundabile de pe valea Buzăului cer desigur o muncă încordată, însă deosebit de necesară.

Aproape 400 hectare din aceste terenuri pot fi cultivate. Vagoane de produse agro-alimentare pot fi date în plus oamenilor muncii.

Secarea bălţilor din comunele Bentu şi Cărbeneşti, îndiguirea suprafeţelor inundabile pe albia rîului Nişcov sau la gura rîului Cîlnău asigură posibilitatea aducerii în cultură a cel puţin 150 hectare teren pentru agricultură. Sute de hectare pot fi puse în valoare în comunele Costeşti, Stîlpul, Ţinteşti, plus suprafeţele rezultate prin reducerea zonelor de drumuri şi cale ferată.

Totalizînd aceste posibilităţi în raionul Buzău se pot valorifica în următorii 2-3 ani cel puţin 1200-1500 hectare. Proiectul de Directive deschide tehnicienilor agronomi largi perspective pentru dezvoltarea agriculturii.

Inginerii şi tehnicienii agronomi din raionul Buzău s-au angajat să ducă cu cinste la îndeplinire sarcinile izvorîte din Proiectul de Directive aducînd contribuţia lor la înflorirea agriculturii noastre. Ei se vor bucura în permanenţă de sprijinul efectiv al utemiştilor şi tinerilor din raionul Buzău care sînt hotărîţi să lupte sub conducerea comuniştilor pentru realizarea măreţului program de perspective ce-l deschide dezvoltării agriculturii Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului.

Ing. NICOLESCU GHEORGHE
Agronom Şef al secţiei agricole a sfatului popular al raionului Buzău

Noi angajamente în întrecere

PLOEŞTI 15 (Agerpres). —

Scrisoarea colectivă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor din unele întreprinderi din regiunea Stalin prin care cheamă la întrecere socialistă întreprinderile din ţară în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. şi a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, a găsit un larg ecou în rîndurile colectivelor de muncă ale întreprinderilor petrolifere din regiunea şi oraşul Ploeşti.

Răspunzînd acestei chemări, colectivul rafinăriei nr. 3 Ploeşti s-a angajat ca pînă la 30 octombrie să depăşească planul cu 8 la sută la uleiuri, cu 12 la sută la bunuri de larg consum, să sporească cu 2 la sută productivitatea muncii faţă de plan şi să reducă cu 2,5 la sută preţul de cost pe tona de ţiţei prelucrat. Rafinatorii şi distilatorii acestei rafinării s-au mai angajat să mecanizeze pînă la 20 septembrie încărcarea blocurilor de smoală prin punerea în funcţie a unui pod rulant.

Sondorii, maiştrii, brigadierii, inginerii şi funcţionarii schelei complexe Berca, raionul Buzău, şi-au luat o serie de angajamente printre care, să depăşească planul pe lunile septembrie şi octombrie cu 0,3 la sută la extracţia ţiţeiului, cu 2 la sută la gazolină şi cu 1,05 la sută la foraj. Ei şi-au propus să reducă cu 0,5 la sută preţul de cost şi să sporească cu 0,2 la sută productivitatea muncii. In scopul îndeplinirii acestor angajamente se vor lua o serie de măsuri tehnico-organizatorice ca: extinderea micii mecanizări la un număr de 3 sonde în foraj, schimbarea de poziţii de pompe la un număr de 6 sonde etc.

Un nou transport de peşte

Şi astăzi pescuitul a fost bogat! Din lacul Razelm s-au scos zeci de tone de peşte. In fotografie: pescarii de la secţia piscicolă Sarinasuf, raionul Tulcea descarcă peştele prins.

In primele zile prin şcolile profesionale

Clopoţelul a vestit elevilor Şcolii profesionale textile şi pielărie din Capitală începutul unei noi ore de curs. Gălăgia, jocul şi cîntecul au încetat odată cu intrarea elevilor în clase. Ferestrele pretutindeni deschise, lasă să pătrundă lumina şi aerul proaspăt de afară. Elevii anului I şi-au pregătit caietele de notiţe.

„Iată, tovarăşi, spune profesorul, astăzi vom ţine prima lecţie: „Noţiuni asupra războiului de ţesut". Expunerea profesorului este însoţită de prezentarea unor materiale demonstrative. Elevii ascultă cu luare aminte şi îşi iau notiţe.

Atelierele şcolii sînt pregătite pentru ca elevii să-şi desfăşoare în bune condiţiuni activitatea practică. In atelierul de ţesătorie al şcolii sînt aşezate războaiele. Toate strălucesc de curăţenie. Lecţiile practice de ţesătorie care au loc aici, îi ajută pe elevi să-şi însuşească viitoarea meserie. Elevele anului II lucrează cu atenţie, absorbite de munca pe care o efectuează.

Cu multă îndemînare lucrează elevele de la fazele de pregătire a firului de bumbac, ca bobinat, urzit, încleit, năvădit etc. Odată pregătite, firele de bumbac pleacă pentru a fi transformate în pînză. Elevele se străduiesc să studieze mai mult, să acumuleze toate cunoştinţele predate la cursuri. Maistrul comunist Voropchievici le arată cum să facă nodul mai repede şi prin mişcări mai simple. In felul acesta ele cîştigă minute preţioase.

Colectivul de instructori în frunte cu comunistul Voropchievici se ocupă şi de educaţia elevilor. El ţine în permanenţă legătura cu organizaţia U.T.M. din şcoală, cu ajutorul căreia sădesc în sufletele tinerelor dragostea faţă de meserie, atitudinea socialistă faţă de muncă şi faţă de bunul obştesc. Cînd orele de practică s-au sfîrşit, fiecare război este curăţat cu grijă. Activitatea elevelor nu încetează. După orele de practică, neobosite, pe tinerele eleve le vezi împreună la film, la club, căutînd să-şi folosească timpul liber cît mai folositor.

★

Pentru a putea cunoaşte felul în care se desfăşoară orele de curs la Şcoala profesională nr. 6 metal din Bucureşti este necesar să zăboveşti cîtva timp în mijlocul elevilor, al profesorilor şi maiştrilor, urmărindu-i cu atenţie în activitatea lor de zi cu zi. In cabinetele şcolare — spaţioase şi bine înzestrate cu materiale didactice, cum ar fi cel de tehnologie, de fizică şi matematică, cît şi cabinetul de educaţie politică — învaţă peste 300 tineri, viitori muncitori calificaţi ai industriei noastre socialiste.

Cu toţii poartă cu mîndrie uniforma de şcoală. Ei sînt viitori lăcătuşi calificaţi în construirea aparatelor de precizie, strungari în metal, frezori şi turnători. Instruirea şi educarea tineretului sînt încredinţate unui colectiv de profesori şi maiştri cu o bogată experienţă. Fiecare dintre ei consideră educarea tineretului, drept o sarcină de mare răspundere, o datorie de onoare.

Frezele şi rabotezele în miniatură, care funcţionează în cabinetul de tehnologie, sînt cît se poate de preţioase pentru elevi. Cînd profesorul vorbeşte despre maşinile-unelte, elevii le au în faţă, le văd cum funcţionează şi-şi dau seama de componenţa acestora.

★

In cabinetul de fizică domneşte o linişte depiină. Elevii anului II revizuiesc notiţele. De altfel cu toţii sînt pregătiţi. Andrei Mihai, Dobrică Vlaicu, Mihail Şerban şi alţii rezolvă cu succes problemele ce le-au fost date.

Profesoara Ionescu Cornelia şi-a organizat în aşa fel cursurile încît din primele zile ea a reuşit să trezească interesul şi dorinţa elevilor de a studia fizica. Elevii nici n-au observat cum au trecut orele de curs. Li s-au părut prea scurte. Grupuri-grupuri de elevi s-au adunat pe coridoare şi discuţiile s-au legat deîndată. Să-l ascultăm puţin pe elevul Fudulică Dumitru.

„Niciodată ca acum nu am simţit dorinţa şi dragostea pentru învăţătură. Mi-e greu să vorbesc despre simţămintele de bucurie şi fericire care mă încearcă acum la început de an şcolar.

Faptul că la concursul echipelor artistice de amatori care s-a desfăşurat anul acesta, am cîştigat premiul I pe ţară la recitări, — mă îndeamnă ca şi în şcoală să muncesc şi să învăţ în aşa fel încît la sfîrşitul acesteia, să nu regret că a trecut măcar o singură zi în care să nu fi învăţat ceva". Imbujorat la faţă, tînărul a tăcut. Gîndurile lui zboară pentru o clipă departe de şcoală.

Se vede într-o uzină, unde nu peste mult timp va putea să aplice în practică cele ce învaţă acum în şcoală.

★

Mustaţă Profir, instructor în atelierul de practică al Şcolii profesionale nr. 4 metal, păşea îngîndurat de-a lungul atelierului deşi nu voia să arate că-i emoţionat. Degeaba-şi căuta de lucru încercînd să se gîndească în altă parte. Ca un făcut toate erau la locul lor în ordine. Şi tocmai ordinea aceasta îi amintea de ceea ce-l făcea să fie emoţionat. Totul în atelier părea că aşteaptă ceva nou. Băncile aliniate, menghinele şterse, sculele aranjate pe fiecare banc, toate îşi aşteptau prietenii. Un grup gălăgios de elevi din anul I au pătruns în atelier. Instructorul îşi făcu iute de lucru pe lîngă bancuri. Elevii s-au apropiat unul cîte unul de instructor. Zgomotoşi, încă neobişnuiţi cu noutăţile care le întîlneau la tot pasul, puneau mîna pe toate. Strîngeau şi desfăceau menghinele, deschideau sertarele bancurilor, nimic nu le scăpa necercetat. Instructorul le zîmbi prietenos.

— Aşa că vă place? Toate-s ale voastre. Ei şi acum să trecem la treabă. Elevii au fost repartizaţi la bancuri şi li s-au dat primele noţiuni. Şoaptele circulau de la elev la elev. Pilele mînuite cu stîngăcia începutului, răzuie faţa unui material din care nu peste mult timp vor face filiere. Aşa a început prima oră de practică din noul an şcolar, în Şcoala profesională nr. 4 metal.

Invăţînd cu sîrguinţă elevii şcolilor profesionale, îşi însuşesc măiestria profesională şi totodată capătă o cultură generală.

ANDREI VASILE

In 6 luni...

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru Pulu Nicolae).

Sala de festivităţi a schelei petrolifere Boldeşti devenise neîncăpătoare; veniseră din toate sectoarele de muncă, sondori, mecanici, constructori de foraj, brigadieri de producţie şi foraj, ingineri şi funcţionari. Cu toţii aşteptau să împărtăşească marea bucurie a muncitorilor de la oficiul de extracţie care urma să primească în această zi Steagul Roşu de producţie al Comitetului Central al Sindicatelor muncitorilor din Industria Petroliferă, Chimie şi Gaz Metan şi al Ministerului Industriei Petrolului.

Făcînd o justă analiză asupra rezultatelor obţinute de colectivul oficiului de extracţie petrol din Boldeşti, tovarăşul Gheorghe Teodorescu, directorul oficiului, a arătat că datorită întrecerii socialiste care lună de lună a cuprins tot mai mulţi muncitori, precum şi organizării muncii pe echipe şi brigăzi, petroliştii oficiului au extras pe primul semestru al anului acesta, cu 2,89 la sută mai mult ţiţei faţă de plan.

Directorul oficiului de extracţie Boldeşti mai arată că în perioada 1 ianuarie-30 iunie a.c., prin recuperarea de parafină, fier vechi, reducerea consumurilor specifice de materii, raţionalizări de tubinguri şi prăjini, petroliştii au realizat economii în valoare de peste 3.300.000 lei. Extinderea muncii în acord — a spus vorbitorul — a dat posibilitatea creşterii simţitoare a cîştigurilor lunare ale muncitorilor petrolişti de la extracţie.

Astfel în cursul lunii iunie procentul muncitorilor care lucrează în acord a ajuns la 72 la sută.

Un exemplu îl dovedeşte cîştigul lunar al tovarăşului Ion A. Coman care se ridică pînă la 1000 lei şi cel al fierarului Vasile Dumitru — pînă la 2003 lei lunar.

La obţinerea acestor succese au contribuit şi brigăzile de tineret de la intervenţii care aplică din plin metodele de muncă ale lui Dumitru Arjan, Erou al Muncii Socialiste. Tinerii din brigada condusă de tovarăşul Matei Gheorghe de pildă, depăşesc zilnic planul cu 48-50 la sută.

Pentru menţinerea distincţiei primite, numeroşi muncitori tineri şi vîrstnici, ingineri şi tehnicieni şi-au exprimat hotărîrea de a mări producţia de petrol, îndeplinind cu cinste sarcinile ce le revin din planul de stat.

OAMENII PĂDURILOR

De la Comăneşti drumul urcă spre culmile împădurite ce înconjoară Valea Trotuşului, sau în dreapta, acolo unde se întinde Valea Asăului.

Viaţa nouă ce se clădeşte în patria noastră a pătruns şi în lumea tăietorilor de pădure de aici, lucru ce a făcut ca munca acestora să fie mai frumoasă, rodnică şi plină de avînt. Locul joagărului la tăiatul buştenilor a fost luat de puternicele fierăstraie electrice, iar trasul şi corhănitul lemnului se face cu ajutorul tractoarelor romîneşti K.D. 35, al căror zgomot se aude în toată pădurea. Acolo unde tractoarele nu pot pătrunde din cauza drumurilor prăpăstioase de pădure, transportul lemnelor la linia de cale ferată forestieră se face cu ajutorul canalelor uscate, cu apă, sau cu goangele.

În sectorul Ofa de pe Valea Ciobănuşului unde exploatarea lemnului este făcută de I.F.E.T.-Comăneşti, lemnul de foc este adus la vale pe un canal de apă lung de 3500 metri. În alte puncte de lucru ale I.F.E.T.-ului cum sînt parchetele din sectoarele Supan, Rădvan şi Gemănele, pentru transportul lemnului de foc sînt folosite goangele. Prin acest mijloc, un cal şi un om pot transporta zilnic 15 steri de lemne pe o distanţă de 2000 metri, faţă de o căruţă cu doi cai care ar putea transporta pe o distanţă asemănătoare şi în acelaşi timp, numai 10 steri de lemn.

Acum, de la I. F. E. T.-Comăneşti pleacă zilnic spre diferite oraşe din ţara noastră numeroase vagoane de cale ferată, încărcate cu lemne de foc. Numai în 19 zile au plecat spre Bucureşti 3 trenuri marşrute încărcate cu 700 tone lemne de foc.

Munca însufleţită a tăietorilor de pădure a făcut ca planul de producţie pe august să fie realizat în proporţie de cca. 115 la sută.

Întrecerea tractoriştilor

De pe coama muntelui din sectorul Rădvan, unde doboritorii taie cu ajutorul fierăstraielor electrice copacii înalţi şi pînă la linia de cale ferată forestieră drumul este lung şi destul de greu. Caii nu pot trage buştenii groşi şi lungi. Şi lemn este mult de dus. De aceea aici au fost aduse tractoarele K.D.-35 care, din zori de zi şi pînă seara, transportă la vale sute de metri cubi de lemn.

Pentru ca munca lor să fie mai cu spor, tractoriştii celor 2 coloane ce lucrează aici au pornit să se întreacă. Iniţiativa a avut-o tînărul şef de coloană Ştefan David.

Contractul de întrecere a fost încheiat.

Acum, seara, la terminarea schimbului, cînd liniştea se aşterne din nou peste pădure, în baraca tractoriştilor ei îşi fac socotelile. Ştefan David spune:

— Astăzi v-am luat-o înainte. Coloana noastră a adus la rampa de încărcare C.F.F. mai mult de 80 metri cubi de buşteni.

Lucrul acesta nu-i demobilizează însă pe tinerii din coloana lui Gh. Raţă. Ei muncesc cu mult elan. Şi avîntul acesta al tinerilor tractorişti face ca zilnic la rampa de încărcare C.F.F. să fie aduşi numai din sectorul Rădvan, cu mijloace mecanizate, 40 la sută din totalul buştenilor, la care se mai adaugă 60-120 metri steri de lemn de foc ce vin pe goangă.

Brigada complexă

„Atenţie, cade" — se aude strigătul şefului de echipă. Funiile întinse pe care le ţin miinile vînjoase ale tăietorilor de pădure fac ca copacul înalt şi gros să cadă aşa cum vor ei.

Dintre cei 60 de membri cîţi numără brigada, 35 sînt tineri. Însăşi şeful brigăzii nu are mai mult de 30 de ani.

Ca în fiecare an membrii brigăzii complexe, vestiţi tăietori de pădure, au venit din Maramureş să taie pădurea de molid transformînd-o în lemn de mină, de celuloză, în stîlpi de telegraf şi telefon şi piloni de poduri, iar pe cei groşi îi trimit la fabrică pentru a fi prefăcut în scînduri necesare construcţiilor.

Cînd a coborît din Maramureş, din comuna Borşa, responsabilul brigăzii complexe Lupu Horj nu a venit singur. Odată cu el au venit mai mulţi membri ai familiei sale precum şi alte familii. Aşa se explică faptul că în această brigadă a maramureşenilor lucrează vreo 12 membri ai familiei Horj, vreo 6 membri ai familiei Tomoioagă şi alţii.

Printre membrii brigăzii complexe se numără şi tînărul Ştefan Horj de numai 24 de ani, înalt, bine legat şi tare priceput în tăierea copacilor. De aceea el a devenit şeful unei brigăzi. Tot aşa plină de spor este şi munca echipei ce o conduce tînărul Gheorghe Vlonga.

Miinile harnice ale maramureşenilor ce alcătuiesc brigada complexă taie lemnul rotund de răşinoase (molid), îl cepuiesc, îl corhănesc, îl fasonează şi îl transportă aproape de calea ferată forestieră. Munca rodnică pe care o desfăşoară brigada complexă a maramureşenilor datorită bunei organizări a muncii a făcut ca norma să fie depăşită cu 100 la sută în lunile iunie şi iulie.

Membrii brigăzii complexe au doborît într-un timp relativ scurt peste 15.000 metri cubi din cei 38.000 metri cubi de material lemnos cît conţin cele două parchete unde lucrează ei.

L. LIVADARIU

Pe ecranele cinematografelor „Republica" şi „Bucureşti" din Capitală, rulează de cîteva zile filmul italian „Fetele din Piaţa Spaniei". Filmul redă viaţa a trei tinere fete care lucrează într-o mare casă de mode.

PENTRU PREGATIREA CU SUCCES A NOULUI AN DE INVAŢAMINT POLITIC

Mă voi înscrie la o formă superioară de învăţămînt politic

Ridicarea nivelului politic şi ideologic, a devenit pentru noi, tinerii, o sarcină de seamă. Un mijloc important prin care avem posibilitatea să ne îmbogăţim cunoştinţele noastre sînt formele de învăţămînt politic. Cu doi ani în urmă am urmat prima dată un curs de agitaţie. Acest curs m-a ajutat să cunosc mai temeinic problemele interne şi internaţionale şi măsurile luate de către partid şi guvern în vederea îmbunătăţirii condiţiilor de viaţă ale oamenilor muncii. Cunoştinţele acumulate au constituit pentru mine un preţios ajutor în activitatea mea de viitor. Munca de agitaţie desfăşurată de mine şi de ceilalţi tineri care au urmat acest curs atît prin articolele scrise la gazeta de perete, lozinci cît şi prin munca de la om la om desfăşurată în rîndurile muncitorilor, a dus la lichidarea în mare măsură a lipsurilor ce se manifestau în fabrica noastră. Cursul de agitaţie a sădit în mine dorinţa de a învăţa mai mult. Mare mi-a fost bucuria cînd mi s-a propus de către comitetul organizaţiei de bază U.T.M. să studiez în cadrul unui curs seral. Lecţiile despre organizarea muncii într-o întreprindere, munca în acord, descoperirea şi folosirea rezervelor interne ale întreprinderilor, întrecerea socialistă, predate la cursul seral au contribuit mult la îmbogăţirea cunoştinţelor mele profesionale. De un real folos îmi este în munca de zi cu zi lecţia despre reducerea preţului de cost, predată în cadrul cursului seral, problemă de care eu mă ocup pe linie de producţie în fabrică. Această lecţie m-a ajutat să cunosc amănunţit cum trebuie să munceşti pentru a contribui la reducerea preţului de cost al mărfurilor.

Totodată cursul seral a constituit pentru mine o şcoală de pregătire în vederea înscrierii la o formă superioară de învăţămînt politic. Fără cunoştinţele acumulate la cursul seral n-aşi fi putut face faţă la noua formă de învăţămînt pe care am urmat-o în cursul anului trecut — Istoria P.C.U.S. anul I. Consultaţiile ţinute la cabinetul de partid, vizionarea filmelor „Neuitatul an 1919", „Lenin în octombrie" şi citirea romanelor „Tinereţea" de Boicenco, „Zile şi nopţi" de Simonov, care vorbesc despre faptele eroice ale ostaşilor sovietici în timpul celui de al doilea război mondial, cît şi materialele publicate în „Scînteia" şi „Contemporanul": „În ajutorul celor care studiază Istoria P.C.U.S.", au fost pentru mine tot atîtea ajutoare pentru înţelegerea mai bună a lucrurilor învăţate în acest an de învăţămînt.

Peste puţin timp se va deschide noul an de învăţămînt politic. Tinerii din fabrici, uzine şi de pe ogoare au dorinţa să se înscrie la forme superioare de învăţămînt. Experienţa anului trecut şi cunoştinţele acumulate mă îndreptăţesc pe deplin, să doresc ca anul acesta să urmez la cursul de Istoria P.C.U.S. anul II. Dorinţa mea este să lupt efectiv pentru ridicarea continuă a nivelului politic şi ideologic şi aplicarea în practică a cunoştinţelor acumulate. Pregătindu-mă de pe acum temeinic, studiind materialele indicate în cursul anului, voi reuşi să-mi îmbogăţesc şi mai mult cunoştinţele politice, culturale şi profesionale.

CERNAT ECATERINA
muncitoare la fabrica de confecţii Bîrlad

Din experienţa noastră în organizarea consultaţiilor

Pregătirea profesională a viitorilor specialişti nu se face într-o zi, o săptămînă sau un an. Cunoştinţele lor viitoare, capacitatea de a rezolva cu succes o problemă complicată, ridicată de producţie, nu sînt în funcţie de răspunsurile date la un examen. Pentru ca absolventul să fie un om pregătit, capabil şi competent, este nevoie de ani întregi de muncă susţinută, perseverentă, de o luptă continuă şi îndîrjită pentru dezlegarea problemelor complicate. În munca aceasta, noi, asistenţii, trebuie să le fim studenţilor cel mai apropiat sprijin.

Teoretic, această problemă pare soluţionată: se organizează consultaţii, studenţii vin, pun întrebări cărora li se răspunde şi gata. Să vrea numai — şi aici, la consultaţii, studenţii îşi pot lămuri toate problemele, îşi pot consolida şi sistematiza cunoştinţele.

Problema felului cum trebuiesc organizate consultaţiile pentru ca să dea cele mai bune rezultate, cum pot fi atraşi acei studenţi care nu înţeleg să vină la consultaţii, mă frămîntă însă de mult timp atît pe mine, cît şi pe ceilalţi tineri asistenţi din institutul nostru, deoarece noi, apropiindu-ne de studenţi, cunoscîndu-i de la seminarii, putem arăta tovarăşilor profesori, conferenţiari şi lectori care organizează consultaţia în ce domeniu există lacune în cunoştinţele studenţilor.

Am constatat că cei care studiază cu seriozitate, care nu şovăie să muncească mai mult ca să lămurească o problemă pînă la capăt şi nu se sperie în faţa sutelor de pagini de bibliografie, vin regulat şi la consultaţii şi ridică întotdeauna probleme care-i interesează nu numai pe ei dar şi pe toţi ceilalţi studenţi. La noi există mulţi asemenea studenţi ca Eugen Enăchiuc, Constantin Ţîrdea, Gheorghe Butănescu, Ion Oieru, care îşi dau seama că participînd la orele de consultaţie vor izbuti să-şi lămurească problemele neclare şi-şi vor completa cunoştinţele dobîndite la cursuri. Rezultatele n-au întîrziat niciodată să se arate. Este cunoscut în institut exemplul grupei 118 din anul IV al Facultăţii de Agricultură Generală, ai cărei studenţi, participînd regulat la consultaţii, au promovat cu toţii examenele, obţinînd peste 71% calificative de „foarte bine" şi „bine".

Dimpotrivă, există studenţi care, deşi vin cu regularitate la cursuri, iau notiţe şi nu lipsesc de la seminarii, nu frecventează totuşi orele de consultaţie. Am căutat să-mi lămuresc această problemă şi am ajuns la concluzia că aceştia fie că nu studiază individual, fie că studiază superficial. Este firesc ca în asemenea cazuri ei să nu simtă nevoia de a participa la dezbaterea unor probleme mai complicate, pentru că în studiu ei nu s-au izbit de greutăţi. Acestora li se pare că au înţeles totul din conferinţă sau dintr-o simplă lectură; orice problemă li se pare uşoară. Am întîlnit cazuri cînd, deabia veniţi la consultaţii, aceşti studenţi „atotştiutori", care susţineau că au înţeles totul, îşi dădeau seama că aici se ridică probleme pe care ei nu le sezisau.

În afară de studenţii care neagă importanţa consultaţiilor, mai există o categorie de studenţi, care nu înţeleg consultaţia ca pe o formă de studiu menită să completeze şi să adîncească studiul individual, ci ca pe un sistem comod, bun de folosit în preajma examenelor. Studenţi care n-au dat niciodată în timpul anului pe la orele de consultaţii se îmbulzesc atunci în grup, cu zeci de întrebări gata formulate, care cuprind întreaga materie şi cărora profesorul trebuie să le răspundă. Aşa au procedat de pildă la noi în institut studenţii grupei 209 Zootehnie. În loc să fie o formă continuă de studiu, în cadrul căreia să se lămurească prin discuţii între profesor şi studenţi diferite probleme, consultaţia devine astfel o oră de recapitulare, în cadrul căreia profesorul, conferenţiarul sau lectorul predă, în sinteză, capitole sau lecţii întregi, iar studenţii ascultă şi iau notiţe. Bineînţeles că un asemenea sistem de a da studentului cunoştinţe cu „linguriţa", fără ca el să facă vreun efort intelectual, nu poate da rezultate.

Cea mai importantă condiţie pentru ca orele de consultaţii să dea rezultate este deci ca ele să se desfăşoare permanent, de la începutul anului universitar, pentru ca studenţii să-şi poată clarifica din timp nedumeririle cu privire la orice problemă. Pentru aceasta sînt necesari doi factori: buna organizare a consultaţiilor — în aşa fel ca de la fiecare oră studentul să plece cu un bagaj sporit de cunoştinţe şi cu problemele clarificate — şi o intensă activitate de mobilizare a studenţilor la consultaţii. Mulţi tovarăşi profesori ca Sandu C. Ville, Mihai Răvăruţă, Dumitru Cărăuş şi tineri asistenţi ca Eugen Turenschi, Ioan Miriţă, Angela Leonte, au obţinut rezultate deosebite, datorită metodelor lor. Fiind apropiaţi de studenţi, stimulîndu-le efortul creator, ei au reuşit să-i atragă, au obţinut o participare activă la consultaţii.

Cu toate acestea, în institutul nostru nu s-a făcut totul pentru a antrena studenţii să participe la consultaţii. Organizaţia de bază U.T.M. n-a socotit problema aceasta ca fiind principală şi din această pricină au existat la examene o seamă de rezultate care au reflectat pregătirea superficială a unor studenţi. Chiar atunci cînd s-a preocupat de problema consultaţiilor, ea s-a ocupat de aspectele organizatorice cum ar fi programarea consultaţiilor, şi a neglijat problemele de conţinut — munca politică cu fiecare student în parte, pentru a-l convinge să participe la consultaţii. Grupa, ca verigă de bază a muncii educative în rîndul studenţilor, a fost nesocotită; nu s-a făcut apel la combativitatea colectivului. Ca atare, grupa 125 din anul II al Facultăţii de Agricultură Generală s-a lăsat influenţată de codaşii şi leneşii din rîndurile ei; aceştia n-au fost criticaţi şi nici cauzele care au dus grupa la o asemenea situaţie n-au fost analizate într-o şedinţă. La examenele de sfîrşit de an grupa a obţinut rezultate proaste şi în rîndurile ei se numără doi repetenţi — Gheorghe Bulgaru şi Constantin Bîtcă,

Nici în ceea ce priveşte exemplul personal al cadrelor de organizaţie nu s-a făcut tot ce se putea face. Studentul Viorel Burleac, membru în comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din institut, n-a participat nici măcar o singură dată în timpul anului universitar la o oră de consultaţie. Ce autoritate morală poate să aibă el faţă de ceilalţi studenţi care nu participă la consultaţii?

Acest an universitar va trebui să constituie un moment de cotitură în sistemul de organizare a muncii studenţilor. Organizaţia de bază U.T.M. a întocmit în colaborare cu conducerea institutului, cu sprijinul organizaţiei de partid, un plan unic de activitate, care va permite studenţilor să-şi consacre majoritatea timpului studiului. Principala direcţie spre care se vor îndrepta eforturile organizaţiei U.T.M. va fi popularizarea celor mai bune metode de studiu. Organizaţia de bază U.T.M. — asistenţi va îndruma pe membrii ei să se preocupe îndeaproape de studierea nivelului de cunoştinţe al studenţilor, în aşa fel încît consultaţiile să poată lămuri cele mai importante şi mai grele probleme, precum şi de mobilizarea permanentă a studenţilor la orele de consultaţii.

Studenţii fruntaşi din anii mai mari au început de-acum să poarte discuţii cu studenţii anului I şi cu colegii lor, explicîndu-le cum au reuşit ei să obţină succese la învăţătură. Studenţii vor învăţa astfel mai temeinic şi vor avea probleme de lămurit în cadrul consultaţiilor. Noi sîntem hotărîţi ca anul acesta să facem mai mult, pentru ca ajutorul pe care-l vom da studenţilor să aibă cele mai bune roade.

CONSTANTIN TEŞU
asistent la catedra de Pedologie a Institutului Agronomic din Iaşi

Pe marginea concursului tinerilor artişti

Două chipuri — acelaşi personaj

Rîndurile de mai jos nu au menirea nici de a analiza felul în care tinerii din colectivul Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" s-au prezentat la concursul republican al tinerilor actori şi nici de a aprecia în ansamblu spectacolul „Liceenii" în regia lui Iulian Necşulescu şi Virgil Sacerdoţeanu. Asupra acestui spectacol remarcabil prin prospeţimea şi tinereţea sa, vom reveni. Acum ne vom opri numai asupra felului în care au reuşit Elena Sereda (distribuţia A.) şi Eva Pătrăşcanu (distribuţia B.) să dea viaţă pe scenă unuia dintre principalele personaje feminine ale piesei lui C. Treniov: Olga.

Se poate spune de la bun început că atît Elena Sereda cît şi Eva Pătrăşcanu s-au apropiat cu atenţie şi dragoste de eroina pe care aveau s-o întruchipeze, că ele au izbutit să descopere trăsăturile esenţiale ale personajului şi să impresioneze pe spectatori printr-un joc interiorizat şi profund. Fără să fie vorba despre două concepţii diferite asupra rolului, (nici nu era cazul dealtfel) fiecare artistă şi-a impus totuşi personalitatea, interpretarea purtînd pecetea particularităţilor artistice distincte, specifice uneia şi celeilalte.

Elena Sereda a dezvăluit pe scenă gradat, convingător, transformarea elevei Olga dintr-o fetişcană răzvrătită spontan împotriva metodelor poliţieneşti absurde ale profesorilor din liceul ţarist, într-o luptătoare conştientă pentru dreptate socială, pentru cucerirea fericirii celor mulţi. Dăruindu-se cu multă pasiune eroinei sale, artista a demonstrat că prefacerile săvîrşite în sufletul adolescentei nu se produc dintr-o dată, ci că ele sînt rezultatul unei mari lupte al unor puternice frămîntări interioare.

Fire mîndră, deschisă, Olga nu poate admite atitudinea supusă a tatălui ei — mic funcţionar lipsit de perspective — care se înjoseşte în faţa mai marilor vremii, pentru a-şi păzi astfel pielea, pentru a-şi menţine slujba. Punînd accentul pe fermitatea neînduplecată a caracterului fetei, Elena Sereda — fără a uita că Olga e o adolescentă însufleţită de năzuinţe avîntate, romantice, — a dat o mare intensitate scenei în care refuză să-i promită tatălui ei că va renunţa la lupta începută alături de tovarăşii din şcoală pentru o atitudine omenească faţă de elevi. Totodată însă, Olga — din dragoste fără rezerve pentru tatăl ei — e gata la un moment dat să recunoască învinuirile nedrepte ale profesorilor. Momentul în care Olga acceptă pentru scurt timp acest compromis este străbătut de un emoţionant fior dramatic, punînd în lumină bogatele resurse de creaţie ale artistei. (Desigur că aici un merit însemnat îi revine şi talentatului actor Mircea Constantinescu, în rolul tatălui Olgăi).

Concentrîndu-şi atenţia spre reliefarea frămîntărilor prin care trece Olga, Elena Sereda a parcurs veridic drumul de la mîhnirea copilărească a elevei silitcare eliminată pe nedrept din şcoală, la drama sufletească a fetei, părăsită de colegi, certată de părintele ei, asaltată de „binevoitorii" care încearcă s-o influenţeze în fel şi chip, şi pînă la hotărîrea supremă — atît de potrivită cu mentalitatea ei de atunci — de a-şi pune capăt zilelor pentru a scăpa de suferinţe. Încercarea de sinucidere a Olgăi este justificată în interpretarea tinerei artiste. Ea a ştiut să înfăţişeze acest moment de şovăială, de disperare, ca o consecinţă inevitabilă a evoluţiei sufleteşti, a contradicţiilor caracteristice unei adolescente mic-burgheze, lipsită de călire politică. În piesă, procesul sufletesc al eroinei e urmărit minuţios numai pînă aci. Finalul, cînd Olga păşeşte în luptă cu fruntea sus, îndemnîndu-i pe colegi să se alăture grevei începute de muncitorii din fabrici şi uzine, marchează direct maturizarea politică a fetei, lăsînd să se întrevadă faptul că ea va deveni o luptătoare neînfricată în slujba revoluţiei. Această schimbare calitativă, hotărîtoare a Olgăi, deşi petrecută în afara scenei, a fost expresiv transmisă de Elena Sereda.

Eva Pătrăşcanu — potrivit propriului ei temperament artistic — a găsit şi a subliniat cu fineţe îndeosebi romantismul Olgăi, atît de caracteristic anilor adolescenţei, drăgălăşenia tinerei fete. În acest sens, este plină de poezie autentică scena cînd se adresează visătoare steluţei căreia îi încredinţează gîndurile şi năzuinţele ei cele mai calde. Răsună firesc şi natural rîsul copilăresc al fetei atunci cînd unul dintre colegi o imită pe ridicola pedagogă — detectiv poreclită de elevi „Ştiuca" — sau blîndeţea dulce a glasului vibrînd de dragoste filială, cînd Olga încearcă să-şi liniştească tatăl.

Se poate vorbi ca despre un lucru realizat şi despre interpretarea tinerei artiste în momentul de cotitură din viaţa Olgăi — eliminarea din şcoală — tocmai prin inocenţa şi duioşia pe care a ştiut să le imprime personajului. Şcolăriţă veselă şi entuziastă, în inima căreia se împletesc sburdălnicia şi neastîmpărul cu primele griji şi preocupări mature, Olga — în întruchiparea scenică a Evei Pătrăşcanu — aduce o imagine de o prospeţime cuceritoare, de o puritate de cristal.

Din păcate însă, interpreta nu a subliniat cu destulă adîncime artistică fermitatea şi stăpînirea de sine, care o caracterizează pe Olga, mai ales în cea de a doua parte a spectacolului, cînd activitatea „liceenilor" ia amploare, fiind urmărită şi pedepsită în şcoală. Duioşia, simplitatea şi drăgălăşenia Olgăi, atît de necesare pentru reliefarea deplină a complexităţii personajului, ar fi trebuit să fie mai viguros dublate de mlădiţele acelor trăsături de caracter care fac din ea mai tîrziu o demnă tovarăşă de luptă a ostaşilor revoluţiei: tăria morală, energia mereu vie, hotărîrea şi dîrzenia în susţinerea unei cauze drepte.

Cu toate acestea, tînăra artistă pe care publicul bucureştean a apreciat-o şi în spectacolul cu piesa „Floarea purpurie", are meritul esenţial de a fi făurit un chip propriu, bine definit, al personajului, trăind cu pasiune povestea Olgăi. Ajutată de regie, ea va putea în decursul stagiunii să-şi îmbunătăţească interpretarea în direcţia arătată.

Posibilităţile creatoare remarcabile ale celor două interprete care au dat viaţă unor chipuri diferite ale aceluiaşi personaj, impun conducerii Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" să se preocupe şi în viitor de continua lor promovare curajoasă în roluri de răspundere, potrivite desigur vîrstei şi aptitudinilor fiecăreia.

A. S.

În căutarea efectelor de suprafaţă

Tineretul Teatrului de Stat din Baia Mare (secţia romînă) a prezentat în cadrul concursului republican al tinerilor actori piesa „Viaţă nouă" de M. Stehlik. Spectacolul ridică mai ales din punct de vedere al concepţiei regizorale o serie de probleme care merită a fi discutate.

Să ne oprim mai întîi asupra concepţiei care a stat la baza punerii în scenă a spectacolului. Regia artistică a lui Mihai Crişan avea datoria să pună în centrul spectacolului *transformarea tinerilor colonişti* dintr-o bandă de hoţi şi infractori în tineri cu o înaltă ţinută morală, constructori activi ai societăţii comuniste. Era necesar să se scoată în evidenţă trăsăturile de caracter ale membrilor coloniei; să se sublinieze cu tărie ideia că adolescenţii răi şi pervertiţi pe care îi cunoaştem la începutul spectacolului nu s-au născut astfel, ci că apucăturile lor netrebnice sînt produsul societăţii burgheze în care au trăit, pentru ca apoi să decurgă în mod firesc transformarea lor sub influenţa pedagogilor sovietici, în condiţiile noi ale epocii socialiste. Este regretabil că regia nu s-a preocupat însă să lumineze puternic caracterul fiecărui colonist, să-l individualizeze în chip viu, prezentîndu-l în creştere. Prin aceasta nu este susţinută artistic în spectacol una din ideile fundamentale ale piesei — forţa şi capacitatea colectivului de a transforma elementele mai greu adaptabile.

Să vedem spre exemplu cum apare Burun prima dată în scenă şi cum l-a fixat regia mai departe, în desfăşurarea spectacolului. Colonistul Burun (Octavian Cosmuţă) îi jefuieşte pe membrii coloniei, fură bunurile colectivului, îşi impune autoritatea de „cap al răutăţilor". În primul act, aceasta s-a vădit într-o măsură din spectacol. Cînd însă colectivul a început să se închege şi — unit împotriva lui Burun — îl demască, hotărînd judecarea acestuia, regia n-a subliniat limpede nici solidaritatea coloniştilor care apără o cauză dreaptă, nici mînia aprigă a lui Burun, care se vede izolat de cei pe care îi domina pînă atunci. În loc să prezinte forţa colectivului care-l opreşte pe Burun să facă acte de violenţă, obligîndu-l să cedeze, regizorul a găsit probabil că este mai de „efect" să pornească pe scenă o bătaie zdravănă între colonişti, în urma căreia Burun să fie dezarmat. În învălmăşeala creată astfel, nu se mai simte hotărîrea comună şi disciplina care-i strîng laolaltă pe tinerii din colonie, unindu-i împotriva lui Burun; iar semnificaţia acestui moment hotărîtor în viaţa colectivului, mărturisind tocmai creşterea conştiinţei coloniştilor, este ratată şi banalizată. Mai departe, în final, nu putem fi convinşi că Burun se reîntoarce în colonie după ce a suferit din pricina comportării sale, după ce a înţeles că trebuie să se schimbe, că numai munca, cinstea sînt izvorul unei vieţi demne şi fericite. Aceasta deoarece sînt subliniate în deosebi replicile „tari", cînd el vorbeşte despre faptul că ar fi ucis pe oricine ar fi încercat să-l jefuiască, în loc ca întreaga greutate a episodului să cadă pe reliefarea cinstei şi pasiunii cu care Burun îşi îndeplineşte prima misiune de încredere încredinţată de colonie.

Un exemplu asemănător, din care reiese orientarea greşită a regiei, îl oferă scena cînd Matei şi Vera îl judecă pe noul colonist Peretz, un cizmar leneş şi obraznic. Atenţia primordială nu a fost acordată aci dezvăluirii sugestive a maturităţii atinse de colonişti — care hotărăsc singuri asupra lor înşişi — ca şi sublinierii dragostei lor pentru muncă.

În ceea ce priveşte atmosfera tinerească, plină de entuziasm şi voioşie care se creează în colonie pe măsură ce tinerii sînt educaţi, în spectacol ea a fost înlocuită cu înfăţişarea unei adunături de adolescenţi indisciplinaţi şi zgomotoşi, în veşnică agitaţie, care-şi manifestă într-un chip ostentativ, vulgar, fie bucuria, fie dezaprobarea. În multe scene s-a pus accentul pe ceea ce putea da naştere la efecte ieftine, pe trăsăturile exterioare, de suprafaţă, regia împiedicînd astfel o viguroasă transmitere a mesajului de idei al piesei. E semnificativă în această privinţă rezolvarea dată scenei cînd coloniştii îl obligă pe Lapod să dea foc cărţilor de joc. Larma băieţilor şi fetelor aflaţi în scenă, mişcarea inutil de complicată, dansul exagerat de lung cu torţele aprinse — toate acestea nu fac decît să umbrească sensul acestei scene menită să întruchipeze prima victorie repurtată de colectiv asupra elementelor corupte. Nu mai puţin deplasată apare şi cochetăria vulgară cu care Vera îi răspunde lui Tosea atunci cînd acesta o asigură că este o fată bună; atitudinea de răspuns la complimentul natural şi copilăresc al micului colonist este cu totul nejustificată de textul piesei. Momentul final al piesei, îmbinare organică a solemnităţii primirii în Comsomol a coloniştilor cu bucuria declanşată de acest eveniment, a fost tratat în spectacol în chip superficial, de paradă, cu o figuraţie încărcată, cu dansuri şi chiote, cu drapelul fluturat insistent de Tosea deasupra scenei, în aşa fel încît cu greu mai pot fi urmărite figurile eroilor principali.

Rezultatul unei asemenea puneri în scenă, nu putea fi decît un spectacol înecat în efecte de suprafaţă, în ostentativitate, un spectacol în care nu se conturează viu nici profilul personajelor, nici miezul de idei al piesei.

Spectacolul cu piesa „Viaţă Nouă" în interpretarea tinerilor de la Teatrul de Stat din Baia Mare (secţia romînă) trebuie să dea serios de gîndit realizatorilor, dar mai ales conducerii artistice a teatrului care are datoria să vegheze asupra dezvoltării pe un drum bun a aptitudinilor reale ale regizorului şi ale fiecăruia dintre tinerii actori.

M. A.

Corespondenţii sezisează — organele iau măsuri

A fost destituit din funcţie

„Intr-o zi m-am dus la sfatul popular al comunei Ocina pentru a scoate o adeverinţă — ne scrie un corespondent al ziarului.

In birou, mai mulţi cetăţeni aşteptau.

— Dar ce aşteptaţi aici? întreb eu pe unul dintre ei.

— Iacă, am venit şi noi să scoatem diverse adeverinţe dar nu le putem lua, pentru că tovarăşul preşedinte a plecat de ieri din comună fără să lase ştampila. De altfel acest lucru nu se întîmplă pentru prima oară.

Mă gîndeam: dacă tovarăşul preşedinte nu va veni nici astăzi, înseamnă că sînt nevoit să plec fără adeverinţă. Mîine dimineaţă am tren şi trebuie neapărat să plec.

Fapt e că alături de alţi cetăţeni mi-am pierdut mult timp aşteptînd pe tovarăşul preşedinte cu ştampila, ca pînă la urmă să plec tot fără adeverinţă".

★

Ziarul nostru a trimis această sezisare sfatului popular raional Cîmpina, care ne informează că cele sezisate de corespondent sînt reale. Crîngaşu Ion, preşedintele sfatului popular al comunei Ocina, a lipsit în nenumărate rînduri de la servici, neglijînd să lase ştampila.

În felul acesta a făcut ca ţăranii muncitori să aştepte zile întregi pentru a li se rezolva cererile. Comitetul executiv al sfatului popular raional, analizînd activitatea preşedintelui sfatului popular al comunei Ocina, a constatat că în afară de lipsurile arătate de corespondent mai are şi alte abateri grave.

Pentru atitudinea sa nejustă faţă de muncă, Crîngaşu Ion a fost destituit din funcţia ce o deţinea.

De ce lîncezeşte viaţa culturală în comuna Zam?

Mergeam pe înserate, dinspre centrul de comună Zam, pe valea care duce către satul Cerbia. Miile de flori, izvorul care întovărăşeşte drumul şi alte binecuvîntate daruri ale naturii mă bucurau ca pe un copil căruia i se pare că fluturii zboară numai pentru el şi că florile au înflorit anume ca să-i bucure ochiul. Oamenii pe care-i întîlneam, bătrîni cu tîmplele ninse, femei, copii, îmi dădeau bineţe cu prietenie. Am avut însă o pricină de mirare: cei tineri, de-o vîrstă cu mine, nu-mi urau seară bună şi nici nu răspundeau saluturilor mele. Ba chiar ei nu-i salutau nici pe vîrstnici. „De ce tinerii din sat nu vor să respecte acest frumos obicei al locului? — m-am întrebat. — Ei nu sînt deprinşi să se poarte cuviincios? Nu-şi bate nimeni capul ca să-i obişnuiască să fie atenţi şi politicoşi?"

De la aceste întrebări pînă la dorinţa de a afla cum este educat tineretul din sat, n-a fost decît un pas. Şi după cum era firesc, am pornit să-l caut pe secretarul organizaţiei de bază U.T.M.

★

Pînă să-l găsesc, am trecut prin faţa căminului cultural şi am dat să intru. Uşile erau încuiate; dinăuntru nu răzbea nici un zgomot. In stradă, pe zid, era o gazetă de perete, cu patru locuri pentru articole. Am vrut s-o citesc.. Trei dintre locuri erau goale. Pe al patrulea, un articol de jumătate de pagină şi cît se poate de vechi, vorbea în general „despre campania agricolă".

După această „introducere" privitoare la activitatea căminului şi a utemiştilor l-am găsit în cele din urmă şi pe tovarăşul Carol Stăniş secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din sat şi l-am rugat să-mi povestească cîte ceva despre activitatea culturală a tineretului. Mi-ar fi povestit el cu dragă inimă, dar... nu prea avea ce. Foarte rar e deschisă biblioteca şi nimeni nu se îngrijeşte să popularizeze cărţile care se găsesc acolo, să meargă acasă la ţăranii muncitori din sat şi să-i îndrume ce să citească.

Activitatea artistică, care se desfăşura deosebit de bine în anii trecuţi, a încetat să mai fie o preocupare a tineretului din Cerbia. De pildă, în 1951, corul a luat premiul III pe regiune la concursul artistic, iar acum s-a desfiinţat, sub motivul că băieţii s-au angajat la o întreprindere din vecinătate şi nu mai pot fi mobilizaţi la repetiţii — aceasta, cu toate că ei locuiesc în sat şi vin acasă după ce termină cele 8 ore de muncă. Echipa de dansuri care există — dar n-a trecut în concurs dincolo de faza comunală — şi unele încercări ale unui colectiv de teatru sînt prea puţin pentru a putea fi vorba de o activitate artistică de masă.

Mai surprinzător este însă faptul că tovarăşul Carol Stăniş, care este şi director al căminului cultural, nici măcar nu cunoaşte situaţia reală în legătură cu munca culturală din sat. El susţine, de pildă, că a fost complet lichidat analfabetismul. Vecinul lui, Iulian Dragoş, utemist, nu ştie însă decît să-şi scrie numele, iar tovarăşul Stăniş spune despre el că „nu prea citeşte!" Cum se poate vorbi, într-o asemenea situaţie, de un avînt al muncii culturale a tinerilor din comună?

De altfel, din punctul de vedere al activităţii şcolare este gravă situaţia majorităţii tinerilor. Şi cum poate fi vorba de a-i lămuri pe tinerii din sat să termine măcar 7 clase elementare, cînd însăşi Domnica Stăniş, despre care se vorbeşte ca despre o utemistă înaintată, care a făcut cinste satului prin felul cum s-a prezentat la concursul artiştilor amatori unde a luat premiul III pe regiune şi pe care utemiştii au ales-o membră în comitetul regional U.T.M., n-a vrut, în ciuda sfaturilor părinţilor şi ale învăţătoarei comuniste Aurelia Ştefu, să termine cele 7 clase elementare, sub pretext că „e prea mare" ca să mai meargă la şcoală? Cu un asemenea exemplu în faţă, nu-i de mirare că nici jumătate dintre utemişti n-au absolvit cele 7 clase elementare obligatorii, deşi aveau posibilitatea.

Neafirmîndu-se prin nimic, organizaţia de bază U.T.M. din sat nu este respectată şi nu se bucură de prestigiu. Fără să mai vorbim de vîrstnicii din sat, care nu contează pe sprijinul organizaţiei U.T.M. în rezolvarea diferitelor probleme obşteşti. Nu se simte o influenţă a organizaţiei U.T.M. nici în ceea ce priveşte munca cultural-educativă în rîndul tinerilor. In timp ce în sat există tineri care nu simt nici un fel de tragere de inimă către carte, care nu dau cu lunile pe la căminul cultural şi n-au habar de problemele organizaţiei, Dorina Tomaş, responsabila culturală în comitet, stă pe prispa casei şi-şi ţese la război ii cu înflorituri, fără să-şi bată capul cu soarta analfabeţilor şi a semianalfabeţilor şi nici cu faptul că ea însăşi n-a terminat cele 7 clase şi că n-a mai citit o carte de literatură de multe luni.

Starea aceasta de înapoiere culturală a multor tineri din sat pare să nu îngrijoreze pe nimeni. Sub părinteasca oblăduire a secretarului de U.T.M., tovarăşul Stăniş, utemistele din sat se îngrijesc să-şi caute feciori cu care să se mărite, dar nu vin nici la rarele şedinţe care se ţin şi nu se duc nici la căminul cultural.

Am fost curioasă să văd dacă şi în Zam, centrul de comună de care aparţine satul Cerbia, activitatea culturală a tineretului se desfăşoară la fel.

Planurile cuprinzătoare pe care le-am găsit la căminul cultural şi datele despre activitatea culturală m-au făcut la început să cred că munca merge foarte bine: cor, echipă de dansuri, filme în fiecare săptămînă la căminul cultural, căminul deschis în fiecare zi, bibliotecă, organizarea „Joii tineretului",—mă rog, realizări culturale în toată regula. Dar... — păcat că mai există şi un „dar" — dintre cei aproximativ 40 de corişti, mai puţin de jumătate sînt tineri, iar ţărani muncitori sînt numai vreo 5-6. In echipa de dansuri, ţărani nu sînt deloc. Din cele 147 fişe care se găsesc la bibliotecă sînt numai 17 ale ţăranilor muncitori, şi dintre acestea nici una nu este a vreunui utemist. Cîteva cifre în această direcţie sînt interesante: din cele 17 fişe ale ţăranilor muncitori, 4 aparţin celor între 15-25 ani, 10 celor trecuţi de 25 de ani, şi trei celor sub 15 ani. Ba, mai mult, din cei 20 utemişti ai organizaţiei de bază numai 5 sînt ţărani muncitori, iar toţi cei trei membri ai biroului — Mirza Sabin, Tatiana Roznovan şi Melentina Silaghi — sînt funcţionari.

Totuşi, ce fac tinerii ţărani muncitori din sat? — se întreabă orice om care vrea să treacă dincolo de cifrele rotunde şi de datele trandafirii pe care sînt dispuşi să le dea cei pe care-i întrebi. Realitatea este că destui tineri ţărani muncitori sînt dornici de activitate culturală, dar membrilor biroului le este mult mai uşor şi mai comod să muncească cu funcţionarii sfatului popular, ai spitalului de stat, cu muncitorii de la I.F.E.T. şi cu cei de la alte întreprinderi, decît cu tinerii ţărani muncitori. Desigur, este bine că organizaţia s-a ocupat de activizarea tinerilor muncitori şi funcţionari. Acest lucru nu justifică însă nicidecum dezinteresul pentru cea mai importantă şi mai numeroasă categorie de tineri din sat — tinerii ţărani muncitori.

Verdictul tovarăşului secretar — „cu tinerele căsătorite nu se poate munci" — scoate de asemenea din sfera de influenţă a organizaţiei o seamă de tinere capabile, dar nu îndeajuns de conştiente, care preferă să nu-şi mai convingă soţii că e necesar să trăiască şi ele o viaţă culturală.

★

Nu ştiu dacă comitetul raional U.T.M. Ilia cunoaşte situaţia din aceste organizaţii de bază. Comitetul regional U.T.M. Hunedoara însă, prin persoana tovarăşului Desideriu Strickberger, secretar care răspunde de problemele culturale, mi le-a recomandat ca organizaţii care desfăşoară o rodnică activitate culturală. Cred de aceea că cea mai justă soluţie ar fi alcătuirea unei brigăzi de activişti ai comitetului regional U.T.M. Hunedoara şi comitetului raional U.T.M. Ilia, care să stea acolo, să studieze situaţia şi să-i ajute pe utemişti să pună pe picioare munca organizaţiilor lor de bază, indicîndu-le asemenea metode interesante şi rodnice cum se folosesc cu succes în multe alte organizaţii U.T.M. din regiunea Hunedoara.

ŞTEFANA DUMITRAŞ

Pregătiri pentru iarnă

Anul acesta în urma măsurilor luate de comitetul executiv al sfatului popular raional Tg. Jiu şi de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, suprafeţele cultivate cu legume s-au mărit mult faţă de anii trecuţi.

Acum, în acest raion se desfăşoară acţiunea de pregătire a conservelor din legumele rezultate de pe aceste terenuri — conserve care să contribuie la îmbunătăţirea hranei oamenilor muncii în timpul iernii.

De la 25 august şi pînă în prezent au fost ţinute în cadrul căminelor culturale, un număr de 36 conferinţe legate de această problemă. Cu acest prilej tehnicienii secţiei agricole a sfatului popular raional şi delegatele de femei au recomandat gospodinelor din oraşul Tg. Jiu şi ţărăncilor muncitoare din comunele acestui raion, reţete practice de preparare a conservelor pentru iarnă.

La cele 20 centre de conservare a legumelor organizate în cadrul gospodăriilor anexe ale instituţiilor, întreprinderilor şi pe grupe de comune (Băleşti, Ceauru, Corneşti, Şomăneşti, Moi, Peşteana Jiu şi Tg. Jiu) au fost preparate 1000 kg. conserve de legume prin sterilizare, 6800 kg. bulion, 6700 kg. legume uscate, 4000 kg. murături şi 10.000 buc. ardei gras în salicilat.

Paralel cu aceasta au fost preparate şi conserve de fructe.

Astfel s-a preparat 6850 kg. suc din vişine, din smeură 9731 kg., din mure 3060 kg. S-au conservat 21.847 kg. vişine, 16.163 kg. smeură, 6546 kg. mure şi 2891 kg. afine.

In afară de acestea s-au mai făcut din smeură 900 kg. dulceaţă şi 3696 kg. sirop.

Corespondent
I. ŢEPELUŞ

★

In ultima lună muncitorii centrelor de murături şi conservare a fructelor Agevacoop din Rădăuţi au înregistrat succese frumoase. La conservarea castraveţilor planul a fost îndeplinit în proporţie de 180 la sută.

Cele mai însemnate succese au fost obţinute de tov. Gheorghe Hrehorciuc de la centrul Suceviţa şi de Dumitru Ursuleanu de la centrul Brodina, care şi-au îndeplinit planul lor zilnic în proporţie de 130 la sută şi au realizat totodată însemnate economii.

Corespondent
SIGI SONTAG

Intovărăşirea tinerilor

In vîrful dealului, în bătaia vîntului de primăvară, şedeau cu picioarele înfipte în pămîntul reavăn doi oameni. Cu palmele streaşină privirii se uitau tăcuţi undeva, la poalele dealului, pe lunca Mureşului ingineri de la raion şi utemiştii din Peţelca măsurau pămînturile comasate. Oamenii întindeau lanţurile, înfigînd prin pămîntul desfundat de ploi, ocoleau ogoarele cu paşi calmi, discutau ca nişte gospodari ce erau, chibzuind o treabă serioasă.

Se auzeau pînă sus glasurile vesele ale întovărăşiţilor. Cei doi au mai privit o vreme forfota de pe luncă pentru a se convinge parcă de îndeplinirea faptului şi au plecat apoi tăcuţi. Iugărele lor de pămînt gras cum e untul intraseră în lotul comasat al întovărăşirii şi parcă ceva greu, la fel ca pămîntul acesta, îi copleşea. O mînie aprinsă le sugruma glasurile. O mînă de tineri, de utemişti, au răscolit satul cu ideea lor de a face întovărăşire. Cui i-ar fi dat prin minte că în serile în care nişte flăcăiandri de 19 ani ca Teodor Cîmpean şi Cerghidean Nicolae stăteau la discuţie cu comuniştii Florea Alexandru şi Raica Clement, pregăteau tocmai actul care astăzi s-a înfăptuit deja?

Domşa Iacob scuipă printre dinţi cu amărăciune şi spuse ca pentru sine:

— Dracu să-i ia! N-or să facă nici o brînză pînă la urmă. Dacă-i conduce un teleleu care nu şi-a şters nici nasul, ajung ei la rîpă. O să le mai dăm noi un vînt să ajungă mai repede în ea.

Ca răspuns vîntul aduse parcă dinspre luncă rîsul izbucnit al unui tînăr. Oamenii din Peţelca măsurau veseli şi calmi pămînturile pe care aveau să crească roadele belşugului viitor, fără să le pese că în acelaşi timp doi chiaburi le prevesteau o cădere „inevitabilă" în rîpă.

★

Episodul care a precedat săvîrşirea actului de înfrăţire a pămînturilor a 15 familii din satul Peţelca cuprinde frămîntările multor oameni care porneau pe un nou drum în viaţă.

Desigur că în cadrul unui reportaj, acestea nu pot fi cuprinse decît în parte. Cîteva fragmente din acest episod mi se par mai deosebite.

La propunerea Comitetului raional U.T.M. Alba utemiştii din Peţelca au hotărît în anul 1951 să înfiinţeze cu sprijinul şi sub conducerea organizaţiei de partid o întovărăşire agricolă. Membrii comitetului organizaţiei U.T.M. din sat s-au sfătuit îndelung cu secretarul de partid Florea Alexandru. S-a întocmit un plan de muncă concret. Primul obiectiv — şi cel mai principal — era munca agitatorică din casă-n casă. Membrii comitetului au hotărît să pornească această muncă mai întîi cu părinţii lor.

Cîmpeanu Teodor, secretarul comitetului U.T.M., un flăcău pe atunci de 19 ani, a mers după o asemenea consfătuire acasă aproape de miezul nopţii.

— Toată noaptea umbli prin sat teleleu — l-a luat la rost maică-sa. Nici nu te-ai prins bine în horă şi nu te mai pot ţine acasă. Care fete ţi-or mai fi sucit capul?

Teodor a privit-o zîmbind.

— Ii tot dai mereu cu fetele... Am avut şedinţă pînă acum. Facem întovărăşire-n sat. Ce zici, ne înscriem şi noi?

Bătrîna căzu pe scaun cu palmele încrucişate în poale.

— Tu te-ai bolînzit de tot, mamă... Cine ţi-a băgat în cap prăpastia asta? Dacă te mai prind cu vorbe de-astea te scot pe uşă afară ca pe un străin. Nici nu mai zic că eşti feciorul meu.

Teodor nu se simţi deloc înspăimîntat de înverşunarea cu care-i răspunse bătrîna la propunere. O prinse după gît şi-i spuse vesel:

— Nu-i nimic mamă. Deocamdată ne împăcăm. O să mai discutăm noi mîine.

A ieşit repede pe uşă, pentru ca mătura aruncată de bătrînă să nu-i ajungă călcîiele.

Teodor s-a ţinut de cuvînt. A doua seară, aşa cum povesteşte el, şi-a convocat iarăşi părinţii într-o „şedinţă restrînsă" şi a deschis vechea discuţie. Şi de astă dată Teodor a avut insucces. Tatăl l-a înjurat şi i-a făcut brînci pe uşă afară fără să-i dea să mănînce.

— Ai căpiat! Du-te să-ţi dea Tozu de mîncare!

Teodor s-a dus mîhnit la secretarul de partid.

— Moş Florea, ai mei m-au dezmoştenit de la prima încercare. Pe lîngă asta m-au lăsat şi nemîncat.

— Vino să mănînci la mine. E bine că ai reuşit să-i înfrîţi puţin. Inseamnă că vrînd-nevrînd, încep să se gîndească la întovărăşire. Mîine merg şi eu la ei. Il iau şi pe Raicu şi Cerghidean. Dacă sîntem mai mulţi trebuie să iasă o treabă bună.

Dacă nu în ziua aceea, dar peste o săptămînă părinţii lui Cîmpean Teodor s-au înscris în întovărăşire.

Pilda lui Teodor, a fost de ajuns ca să aprindă între tineri scînteia ambiţiei.

— Ia să-ncerc şi eu cu ai mei. Să vedem ce-o ieşi pînă la urmă.

Cei mai mulţi au reuşit. Alţii nu.

— Asta nu-i treabă chibzuită. Au intrat aproape numai flăcăiandri. Ca să mai pui şi-un tinerel de-ăsta flecar, preşedinte, ajungi la pepeni spuneau unii.

Totuşi întovărăşirea a luat fiinţă. Cincisprezece tineri cu familiile lor s-au unit să lupte pentru a obţine roade mai bogate împreună.

După un an de zile oamenii din sat au văzut că întovărăşirea, deşi e condusă de un flăcău de 21 de ani neîmpliniţi încă, n-a ajuns nici de rîpă, nici la pepeni.

Intovărăşiţii au scos peste 2.000 kg. grîu la hectar, pe cînd „individualii" au scos abia pe jumătate. Domşa Tănase, Ciortea Teodor, Borta Feri, Florea Alexandru şi Domşa Aurel şi-au cumpărat vaci, iar Breazu Tudor şi-a făcut casă nouă.

Utemiştii au muncit cu tragere de inimă. Plecau şi veneau de la lucru împreună, cîntînd. Cerghidean Nicolae era însufleţitorul lor. Viaţa de organizaţie era trăită cu mai multă intensitate. Tinerii au organizat o echipă de dansuri populare care a dat spectacole pe scenele Bucureştiului în timpul Festivalului din 1953.

Tinerii s-au obişnuit cu întovărăşirea. Le place nespus de mult să meargă primăvara şi toamna în urma tractoarelor şi să se sfătuiască cu agronomii cum să lucreze mai bine pămîntul.

— In toamna asta am vrea s-o facem gospodărie colectivă, tovarăşe agronom — îi spune preşedintele Cîmpean Teodor. E prost că nu avem atelaje deajuns. Mai sînt mulţi ţărani muncitori din sat care vor să se înscrie. Avem nădejde în tineret.

★

David Todor al lui Vasile, om trecut de 50 de ani, cu 3 feciori însuraţi a intrat şi el în întovărăşire împreună cu soţia şi cu singura fată care i-a mai rămas acasă. Bătrînul a făcut acest pas cu o umbră de îndoială în suflet: fata lui o să se mai mărite oare dacă pămîntul ei de zestre a intrat în întovărăşire? Indoiala aceasta i-a pricinuit multe nopţi albe. S-a sfătuit îndelung şi cu bătrîna. O uneltire duşmănoasă l-a făcut să ia o hotărîre fermă. Se spune că bătrîna a aflat de la peţitoarele satului că un fiu de „om cu stare" (adică chiabur) ar vrea s-o ia de nevastă pe fata lor, dar cu condiţia să scoată pămîntul din întovărăşire. David Todor aşa a făcut. Iugărul pe care trebuia să-l dea Paraschivei de zestre l-a scos din întovărăşire. Pretinsul pretendent la mîna fetei nu s-a prezentat însă nici pînă astăzi în casa lui moş David.

Cîmpean Teodor l-a sfătuit prieteneşte:

— Moş Todor, chiaburii sînt cîini îndrăciţi la suflet. Vor să te momească afurisiţii cu scornirile lor. Lasă zestrea fetei în întovărăşire. Cel care o va îndrăgi pe ea nu se uită mai întîi la iugărul de pămînt. Or să vină peţitori la fată, şi nu javrele chiabureşti. Or să vină flăcăi de-ai noştri, oameni muncitori şi cinstiţi.

David Todor al lui Vasile nu s-a hotărît încă ce să facă. Trebuie să se mai gîndească. Adevărul e că vorbele flăcăului-preşedinte i-au rămas în suflet. Adesea el rosteşte o vorbă bătrînească, plină de învăţăminte:

„Nu la jugăr mă uitai,
„Ci la părul tău bălai".

ION BAIEŞU

Pluştea Sabin s-a mutat în noua locuinţă

In anii regimului democrat-popular, oamenii muncii au primit însemnate sume de bani sub formă de împrumut de la stat pentru a-şi construi locuinţe individuale. Numai în anul acesta, cartierul Colentina din raionul 1 Mai, s-a îmbogăţit cu zeci de noi locuinţe individuale.

Iată două fotografii. Prima reprezintă o locuinţă individuală construită de curînd în cartierul Colentina. Aici s-a mutat acum muncitorul Pluştea Sabin de la întreprinderea „Electromontaj". E plăcut în noua locuinţă! Camere mari, spaţioase în care lumina pătrunde din belşug. Tovarăşul Dumitrescu Tănase, şeful şantierului felicită familia mutată în noua locuinţă. In fotografia a doua, vechea locuinţă a muncitorului Pluştea Sabin.

Tineri specialişti ai agriculturii sovietice

Agronomul Evdokia Goncearova

A. Toimaciov

Cînd Evdokia Goncearova, absolventă a şcolii medii tehnice agricole din Marinogorsk a fost întrebată, unde vrea să lucreze, ea a răspuns:

— Vă rog să mă repartizaţi în ţinutul meu natal, în regiunea Gomel.

Dorinţa fetei a fost satisfăcută şi în scurt timp ea a sosit în colhozul „Molotov".

Se apropia primăvara care promitea să fie grea pentru tînărul agronom. Colhozul „Molotov" este o mare gospodărie: are aproape 3000 hectare arabile, peste 1.500 hectare sînt ocupate de păşuni, iar pe o suprafaţă de 60 hectare se întinde livada de pomi fructiferi. O astfel de gospodărie trebuie condusă cu pricepere. Natura de prin locurile acestea nu prea îl favorizează pe om. Solul e argilos, acid, necesită îngrăşăminte bogate.

Pînă la începutul muncilor agricole de primăvară să fie transportate pe ogoare cît mai mult îngrăşăminte — iată sarcina pe care şi-a propus-o Goncearova. Dar îngrăşămintele nu erau suficiente şi la sfatul agronomului, conducerea colhozului a hotărît să organizeze colectarea cenuşei de la populaţie. La această acţiune au participat cu însufleţire tineretul şi şcolarii. În mai puţin de o lună au fost colectate 100 de tone din acest preţios îngrăşămînt.

Cu mult timp înainte de însămînţările de primăvară Goncearova a controlat cu ce seminţe se va efectua însămînţarea culturilor de cereale şi a cartofului. S-a constatat că toamna nu s-au păstrat cele mai bune seminţe de cereale şi cartofi. A folosi aceste seminţe înseamnă să te mulţumeşti cu obţinerea unei recolte reduse. La insistenţa agronomului, conducerea colhozului a hotărît să schimbe seminţele sale la o întreprindere de stat pentru fondul de seminţe sortate. Au fost trimise autocamioane la centrul raional şi în scurt timp hambarele colhozului s-au umplut cu noi seminţe sortate.

Însămînţările de primăvară produc mare agitaţie la sate. În acest timp agronomul şef al S. M. T., Feodor Tocilov, este aşteptat pretutindeni — în grădina de legume, la sere — pentru a da sfaturi şi ajutor. Împreună cu legumicultorii trebuie să se stabilească timpul transplantării răsadurilor, cu tractoriştii trebuie să se stabilească adîncimea arăturii şi normele însămînţării, trebuie să se urmărească cu atenţie calitatea lucrărilor.

Colhoznicii vorbesc cu recunoştinţă despre munca intensă pe care a depus-o Goncearova pentru organizarea unui asolament raţional. In această muncă ea a fost ajutată de membrii colhozului şi de agronomul şef al S.M.T., Feodor Tocilov, Înainte de a întocmi planul asolamentului, înainte de a stabili culturile şi sectoarele în care e mai bine să se cultive, cum să fie alternate aceste culturi, Goncearova a fost nevoită să umble mult pe cîmp, să citească mult despre asolamente.

La insistenţa agronomului Goncearova, au fost incluse în asolament trifoiul şi trimoftica. Recolta bună la aceste ierburi a dat posibilitatea să se asigure fîn suficient pentru vite.

După Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. multe sarcini s-au ridicat în faţa tînărului agronom.

— Împreună cu conducerea colhozului am elaborat un complex de măsuri pentru îndeplinirea hotărîrilor plenarei C.C. al partidului, — spune Evdokia Goncearova. — Colhozul are mari perspective. Nu ne îndoim că în următorii doi ani vom reuşi să ridicăm cu mult recolta de cereale şi plante tehnice, de cartofi şi legume.

Cu fiecare zi, Goncearova descoperea noi şi noi laturi atrăgătoare în profesia de agronom.

Odată ea a primit un colet. „De la cine să fie?" — se întrebă mirată Evdokia. Coletul era însoţit de o scrisoare. În ea se comunica, că Staţiunea experimentală agricolă bielorusă îi trimite agronomului colhozului „Molotov" seminţele unor noi soiuri de cartofi şi roagă să se facă experienţe cu acestea.

Îndată ce colhoznicii au aflat despre colet, agronomul a început să fie copleşit de cereri; colhoznicii doreau să participe la experienţe. Evdokia a ales pe Matriona Kravţova şi Maria Anufrieva.

— Toate observaţiile noastre le vom trece într-un caiet special — le preveni ea pe fete.

Tuberculii trimişi de staţiunea experimentală au fost plantaţi pe cîteva loturi. Împreună cu ajutoarele sale, Goncearova întocmi normele de îngrăşare suplimentară a cartofilor cu îngrăşăminte minerale, explicîndu-le care dintre acestea sînt mai folositoare. In acelaşi timp ea a studiat cu atenţie cum influenţează clima Bielorusiei asupra dezvoltării plantelor. Rezultatele cercetărilor erau aşteptate cu nerăbdare în colhoz.

Cînd au strîns cartofii de pe loturile experimentale, s-a dovedit că recolta e odată şi jumătate mai mare decît cea obişnuită. Evdokia Goncearova a trimis cu mîndrie scrisoarea în care le comunica oamenilor de ştiinţă rezultatele observaţiilor sale.

Experienţele cu cartofii i-au dat agronomului ideea de a introduce noi metode de cultivare a cînepei.

— Constantin Ivanovici — se adresă odată Goncearova preşedintelui colhozului, — ştiţi de ce cînepa nu dă la noi seminţe?

— De ce? — se interesă acesta.

— Priviţi aici — ea scoase din sertar un grafic al dezvoltării plantelor — semănăm foarte tîrziu, ne temem mereu de primăvara rece. Ori acest soi permite însămînţări timpurii.

— N-am să-ţi dau un sector mare — spuse preşedintele — încearcă pe un lot mai mic. Dacă reuşeşti, îţi va fi recunoscător întregul raion.

— Şi iată că au început din nou zilele încordate de cercetări. Evdokia Goncearova venea în fiecare dimineaţă pe lot şi examina cu dragoste tinerele plante. Dar timpul nu prea era prielnic experienţelor. Începu să bată un vînt de la nord, se lăsă frig. Colhoznicii o priveau cu compătimire pe Evdokia. Unii începură chiar să spună că se apucase degeaba de această treabă.

Mare le-a fost mirarea celor neîncrezători, cînd au văzut că frigul nu a vătămat plantele. În jurnalul Evdokiei apăru o nouă însemnare. „Am avut dreptate. Frigul nu a vătămat-o".

În anul acesta colhozul a semănat de timpuriu 15 hectare de cînepă.

Ocupîndu-se cu munca productivă de fiecare zi, tînărul agronom nu uită nici de sarcinile obşteşti. Goncearova a fost aleasă locţiitoarea secretarului comitetului de comsomol. În acel timp colhozul începuse construirea unei centrale electrice proprii. Braţele de muncă nu erau suficiente şi la propunerea agronomului Goncearova, tineretul se angajă să dea ajutor constructorilor. În zilele de duminică şi seara, după lucru, tinerii şi tinerele veneau pe şantier.

Acum energia electrică este larg folosită la ferme, pe arie.

Munca în colhoz i-a adus tînărului agronom multe zile fericite. Dar cele mai minunate dintre ele sînt în timpul strînsului recoltei. Îţi creşte inima cînd vezi zeci de camioane cu cereale, legume şi fructe: doar în toată această preţioasă încărcătură există o părticică din munca ta.

Aceste minute o răsplătesc însutit pe Evdokia pentru drumurile de zeci de kilometri, pentru nopţile nedormite, pentru neliniştea şi emoţiile prin care a trecut.

— Frămîntată este profesia de agronom colhoznic, dar n-aş schimba-o cu nici o altă profesie — spune Evdokia Goncearova.

Tînăra specialistă este iubită şi respectată în colhoz pentru firea ei activă, inimoasă, pentru munca neobosită. La ultimele alegeri pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., colhoznicii artelului agricol „Molotov" au propus-o candidata lor, iar la 14 martie 1954 alegătorii au votat în unanimitate pentru ea. Modestul agronom Evdokia Goncearova e azi deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Concerte ale artiştilor sovietici imprimate pe bandă de magnetofon

Concertele şi recitalurile date de valoroşii muzicieni sovietici, oaspeţi ai ţării noastre, nu vor rămîne numai o amintire plăcută pentru iubitorii de muzică din ţara noastră ci ele vor putea fi ascultate din nou în cadrul diferitelor emisiuni muzicale ale staţiilor noastre de radio. Cele aproape 40 de piese din repertoriul muzical clasic şi contemporan, imprimate pe bandă de magnetofon vor permite încă odată ascultătorilor să aprecieze înalta valoare interpretativă a muzicienilor sovietici.

Vor putea fi astfel ascultate piesele simfonice executate de orchestra simfonică Radio, sub conducerea dirijorului sovietic T. Z. Niazi, maestru emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjană, laureat al Premiului Stalin.

Iubitorii de muzică vor mai avea de asemenea prilejul să asculte pe pianistul Viktor Merjanov, laureat al concursului unional şi al celui de al 4-lea concurs internaţional „Chopin" de la Varşovia, interpretînd: „Dansuri fantastice" de Şostakovici, „Mazurka" de Chopin, „Sonata lunii" de Beethoven, trei Corale de Bach, marş din opera „Dragostea pentru trei portocale" de Prokofiev.

A mai fost înregistrat pe bandă de magnetofon şi cvartetul în fa minor de Beethoven, în execuţia cvartetului „P. I. Ceaikovski" din Moscova.

In interpretarea violonistului Iulian Sitkovetki, laureat al concursului unional şi al concursurilor internaţionale de la Varşovia şi Praga, a fost imprimată pe bandă de magnetofon sonata pentru vioară de Cesar Franck. Au fost înregistrate de asemenea mai multe piese pentru violă de Glinka, Glier, Schubert, Ravel, în execuţia violistului Rudolf Barşai, laureat al concursului internaţional de la Budapesta.

Soliştii Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S.: Evghenia Smolenskaia, artistă emerită a R.S.F.S.R., laureată a concursului unional şi a concursului internaţional de la Budapesta, Evgheni Belov, laureat al concursului internaţional de la Praga şi Valentina Maximova, laureată a concursului internaţional de la Berlin, au făcut imprimări de cîntece populare şi arii de operă.

(Agerpres)

Spectacole ale solilor artei chineze

În cursul zilei de miercuri, Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, a fost în continuare oaspete al oraşului Timişoara.

Dimineaţa, pe scena Operei de Stat din localitate, colectivul Operei de Stat, precum şi membrii unor echipe artistice de amatori din regiune au prezentat un program artistic în cinstea solilor artei chineze. În încheierea programului, colectivul Operei de Stat a prezentat ultimul tablou din opera chineză „Van Şi Li" a compozitorului Lian Han-Kuan, după un poem de Li Ci, care a fost primit cu mult entuziasm de spectatori.

În cursul zilei, membrii Ansamblului în frunte cu generalul Cen I au făcut o plimbare cu vaporaşul pe canalul Bega.

După amiază, Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a prezentat două spectacole pe scena parcului de cultură şi odihnă „Ştefan Plavăţ", la care au participat peste 25.000 de spectatori.

Participanţii la spectacole au răsplătit cu puternice aplauze interpretarea măiastră a solilor artei chineze. Ei au manifestat îndelung pentru prietenia dintre poporul nostru şi marele popor chinez.

Impresiile unui desenator din Canada care ne-a vizitat ţara cu prilejul zilei de 23 August

Avrom Yanovschi, desenator din Canada, membru al Societăţii artiştilor grafici din Canada, care a sosit în ţara noastră cu ocazia zilei de 23 August, la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, a avut o convorbire cu un redactor al Agenţiei Romîne de Presă „AGERPRES".

Iată ce a declarat, printre altele, artistul canadian: Inainte de a veni în ţara dvs. nu cunoşteam prea multe despre Romînia. Ştiam că a fost o ţară semi-feudală. Am aflat aici multe despre trecutul ei, în urma convorbirilor cu diferiţi oameni, în special artişti şi scriitori.

In cursul vizitei în ţara dvs. impresia cea mai puternică mi-a făcut-o demonstraţia de 23 August care a însemnat o puternică expresie a unităţii între popor şi guvern.

Am cunoscut mulţi artişti plastici romîni. Am avut cu ei discuţii interesante despre metoda realismului socialist, despre felul cum este aplicată aici şi cum poate fi ea aplicată în Canada.

In continuare A. Yanovschi a vorbit despre viaţa artiştilor plastici din Canada:

Artiştii din Canada îşi procură mijloacele de trai desenînd reclame, ilustraţii pentru cărţi etc. In timpul liber, ei fac desenele pe care după aceea le expun. Ei nu se pot dedica însă în întregime muncii creatoare deoarece nu se bucură de un sprijin material din partea statului, aşa cum se întîmplă în ţara dvs. Din convorbirile avute cu artiştii plastici romîni mi-am dat seama că ei se pot dedica în întregime artei, avînd asigurate condiţii bune de ordin material ceea ce consider un lucru foarte important şi îl salut. Ei aduc o contribuţie importantă în construcţia vieţii ţării. Oricare artist străin ar veni aici, indiferent de apartenenţa sa politică, nu poate să nu fie impresionat de preţuirea de care se bucură artiştii din partea poporului şi guvernului.

Noi artiştii progresişti socotim că artiştii trebuie să înceapă să oglindească într-un fel sau altul în lucrările lor, lupta pentru independenţa Canadei. In acelaşi timp, ei trebuie să redea aspecte din viaţa poporului. Astăzi, obiectivul lor principal este ridicarea conştiinţei naţionale a poporului.

Cînd ne vom întoarce în Canada vom vorbi despre ceea ce am văzut aici, în favoarea stimulării schimburilor culturale între ţările noastre, pentru că acestea constituie unul din factorii principali ai menţinerii păcii între popoare. De altfel, scopul principal al vizitei noastre este de a cunoaşte viaţa poporului romîn în special viaţa sa culturală şi a vă face cunoscută viaţa culturală din Canada.

Declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite Declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

In ultima vreme, în special ca rezultat al conferinţei de la Geneva, care a dus la încetarea operaţiunilor militare în Indochina, precum şi ca rezultat al eşecului planurilor de creare a aşa-numitei „comunităţi defensive europene", s-au creat condiţii care favorizează rezolvarea problemelor internaţionale nereglementate, inclusiv problemele referitoare la Asia.

Se naşte întrebarea legitimă în ce măsură situaţia creată este folosită pentru destinderea continuă a încordării internaţionale şi pentru reglementarea problemelor nerezolvate ale Asiei în interesul popoarelor ţărilor asiatice şi în interesul întăririi păcii în Orient.

Faptele arată că nu numai în ceea ce priveşte Europa, ci şi în ceea ce priveşte Asia se întreprind acţiuni care n-au nimic comun nici cu interesele popoarelor, nici cu interesele întăririi păcii, ci, care contribuie, dimpotrivă, la agravarea situaţiei internaţionale şi creează piedici în calea reglementării problemelor nerezolvate.

După cum se ştie, încă de cîteva luni, din iniţiativa şi sub presiunea Statelor Unite ale Americii, sub pretextul „apărării" ţărilor Asiei de sud-est de comunism, se desfăşoară intense pregătiri pentru închegarea unui nou bloc militar agresiv în această regiune.

Aceste pregătiri au început încă înainte de conferinţa de la Geneva, iar iniţiatorii noului bloc nici n-au căutat de fapt să ascundă că au vrut să pună conferinţa de la Geneva în faţa unui fapt împlinit şi prin aceasta să determine cu anticipaţie eşecul ei. Tocmai în legătură cu aceasta, Statele Unite au exercitat presiuni asupra Angliei, Franţei, precum şi asupra unei serii de alte state cu scopul de a grăbi crearea noii grupări militare sus-menţionate.

Se ştie tot atît de bine că, în pofida încercării de a condamna la eşec conferinţa de la Geneva sau de a torpila această conferinţă în cursul lucrărilor ei, majoritatea covîrşitoare a participanţilor la conferinţă, ţinînd seama de cererile mereu crescînde ale popoarelor de a se pune capăt războiului din Indochina au ajuns la un acord a cărui urmare a fost încetarea vărsării de sînge în Indochina şi asigurarea condiţiilor pentru reglementarea definitivă a situaţiei în această zonă, ţinîndu-se seama de aspiraţiile legitime ale popoarelor Indochinei la independenţa naţională.

In prezent, probabil în speranţa de a „îndrepta" situaţia în care s-au trezit adepţii politicii „de pe poziţii de forţă". In legătură cu eşecul tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană", Statele Unite sprijinite de Anglia şi Franţa au întreprins noi acţiuni pentru închegarea unei grupări militare de astă dată în zona Asiei şi Pacificului. Aceasta şi-a găsit expresia în convocarea conferinţei de la Manilla care a avut loc între 6 şi 8 septembrie şi în cadrul căreia a fost semnat aşa-numitul „tratat cu privire la apărarea Asiei de sud-est", despre care iniţiatorii lui nu încetează să facă zarvă, prezentîndu-l drept un succes al sus-amintitei politici „de pe poziţii de forţă".

Ce reprezintă în sine acest tratat şi care sînt ţelurile legate de el, se poate vedea din faptul că această conferinţă nu a fost pregătită de ţările Asiei de sud-est, că ea a fost pregătită şi organizată, după cum se ştie, în spatele ţărilor Asiei de puterile occidentale, iar rolul principal în această acţiune l-au jucat Statele Unite, deşi frontierele S.U.A. se găsesc la cîteva mii de kilometri de Asia de sud-est. Chiar şi numai acest fapt arată destul de elocvent în interesul cui este creată noua grupare şi ce preţ se poate pune pe afirmaţiile de tot felul că ea ar corespunde intereselor ţărilor Asiei de sud-est.

În ceea ce priveşte participarea la conferinţă se ştie că în afară de S.U.A. la conferinţă au participat Anglia, Franţa, Australia, Noua Zeelandă, Tailanda, Filipinele şi Pakistanul. Aşa dar, iniţiatorii convocării conferinţei, care pretind că noua grupare ar avea ca scop „apărarea colectivă" a ţărilor Asiei de sud-est, au reuşit să atragă la conferinţă doar trei ţări din această zonă — Tailanda, Filipinele şi Pakistanul, care sînt legate de mîini şi de picioare de S.U.A. prin acordurile înrobitoare încheiate cu S.U.A. cu privire la „ajutorul" militar şi economic. Ceilalţi participanţi în afară de S.U.A., Anglia şi Franţa sînt dominioanele britanice: Australia şi Noua Zeelandă, adică state a căror dependenţă politică şi economică de puterile coloniale este bine cunoscută.

Pentru majoritatea covîrşitoare a ţărilor Asiei de sud-est n-a fost greu să ghicească adevăratele ţeluri ale organizatorilor conferinţei de la Manilla. Ca urmare, ţări ca India, Indonezia, Birmania, Ceylonul, au refuzat să participe la conferinţă. Astfel, majoritatea ţărilor Asiei de sud-est a căror atragere în blocul sus-amintit a fost încercată, printre care ţări ca India şi Indonezia, cu o populaţie totală de aproximativ 440.000.000 oameni, au refuzat să participe la acest bloc. Dar populaţia ţărilor Asiei de sud-est care sub presiunea puterilor coloniale au semnat pactul de la Manilla, reprezintă mai puţin de o cincime din populaţia întregii Asii de sud-est şi numai aproximativ o zecime din populaţia tuturor ţărilor asiatice luate laolaltă.

Aceste date arată destul de limpede care este atitudinea popoarelor Asiei de sud-est faţă de planurile de creare a unei grupări militare în această zonă, planuri ce le sînt impuse din afară, şi cît de străine sînt aceste planuri de interesele lor.

In afară de aceasta, împotriva acestor planuri agresive se pronunţă un stat asiatic atît de mare cum este Republica Populară Chineză, cu populaţia ei de 600 milioane, care vede pe drept cuvînt în crearea grupării militare sus-menţionate o primejdie pentru securitatea sa.

Chiar şi numai aceste fapte dezvăluie cît de false sînt afirmaţiile potrivit cărora conferinţa de la Manilla şi pactul semnat de participanţii la această conferinţă ar avea ca scop „apărarea" ţărilor Asiei de sud-est şi ar corespunde intereselor popoarelor ei.

Despre acest fapt vorbeşte chiar şi conţinutul pactului semnat la Manilla. El dovedeşte că în realitate acest pact urmăreşte ţeluri agresive şi este îndreptat în primul rînd împotriva statelor asiatice.

In articolul 4 al pactului se prevede că părţile participante se vor consulta între ele în cazul ivirii unei anumite „situaţii" prin care se subînţeleg, aşa cum au declarat ele fără echivoc şi în repetate rînduri, orice evenimente din aceste ţări care nu corespund intereselor marilor puteri coloniale şi calculelor lor militaro-strategice.

Pe o astfel de poziţie s-a situat şi continuă să se situeze guvernul Statelor Unite în ceea ce priveşte Indochina şi lupta de eliberare naţională a popoarelor ei. Acelaşi lucru l-a demonstrat guvernul Statelor Unite şi prin rezerva făcută la semnarea pactului, rezervă prin care încearcă să arunce praf în ochi declarînd că măsurile prevăzute în tratat ar fi îndreptate împotriva unei pretinse „agresiuni comuniste".

Caracterul agresiv al acestei grupări militare reiese şi din faptul că potrivit prevederilor pactului la el pot participa numai statele care „sînt în măsură să sprijine ţelurile acestui tratat". Cu alte cuvinte, rămîne numai la aprecierea iniţiatorilor acestui pact să stabilească dacă un stat sau altul intră în această definiţie. In fapt, aceasta înseamnă că componenţa acestei grupări ca şi caracterul ei vor fi dictate în întregime de Statele Unite. Nu este greu de văzut că toate acestea sînt în directă legătură cu politica puterilor occidentale îndreptată spre crearea unor grupări militare agresive în Europa cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate.

Cercurile oficiale ale Statelor Unite şi ale altor state participante la conferinţa de la Manilla declară că intenţionează să-şi unească eforturile pentru a împiedica „activitatea subversivă" împotriva ţărilor Asiei de sud-est. Acest lucru este specificat şi în tratatul semnat de ele. Dar, oricine cunoaşte faptele şi situaţia reală din această zonă îşi poate da seama lesne de absurditatea unor asemenea declaraţii.

Ei numesc „activitate subversivă" mişcarea de eliberare naţională a popoarelor din această zonă, lupta lor pentru independenţă naţională, pentru eliberarea de sub secularul jug colonial.

Tocmai prin aceasta se explică încercările stăruitoare ale puterilor occidentale mai cu seamă ale S.U.A., de a închega în zona Asiei şi Pacificului o organizaţie militară care să poată fi folosită în primul rînd pentru reprimarea mişcării de eliberare naţională din ţările Asiei de sud-est.

Situaţia nu se schimbă prin faptul că aceste încercări sînt însoţite în mod invariabil de născociri la adresa comunismului şi de atacuri împotriva Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze. Acest procedeu nu este nou. La el au recurs la timpul lor organizatorii aşa-numitului „pact anticomintern". La el recurg şi acum, mai ales în S.U.A., adepţii politicii „de pe poziţii de forţă", ori de cîte ori această politică suferă un insucces. La el se recurge de obicei atunci cînd opinia publică trebuie înşelată şi cînd se urmăreşte să se camufleze adevăratele ţeluri legate de închegarea unei grupări agresive sau alteia.

Iniţiatorii „tratatului defensiv al Asiei de sud-est" afirmă că misiunea lui este de asemenea de a contribui la „progresul economic" al ţărilor Asiei de sud-est.

Această afirmaţie nu are însă nimic comun cu realitatea. Ea conţine tot atîta adevăr cît şi declaraţiile după care crearea noului bloc militar ar fi dictată de grija pentru apărarea ţărilor Asiei de sud-est. În realitate însă, organizatorii lui acordă o mare atenţie scopurilor economice ale acestui bloc nu pentru că ar manifesta vreo grijă faţă de nevoile economice ale popoarelor din această zonă ci pentru că sînt călăuziţi de propriile lor interese înguste, mai ales cu caracter militaro-strategic.

Nu este întîmplător că vorbind despre însemnătatea militaro-strategică a zonei Asiei de sud-est, secretarul de stat al S.U.A., Dulles a subliniat încă în martie a.c. că „această zonă este bogată în numeroase feluri de materii prime, ca de pildă, cositor, petrol, cauciuc şi minereu de fier..." Aşa dar ţările Asiei de sud-est trebuie să fie furnizoare de materii prime strategice pentru industria militară a S.U.A. şi a partenerilor lor din blocul Atlanticului. Lor li se rezervă şi de acum înainte rolul de anexe furnizoare de materii prime pentru economia marilor puteri coloniale. Tocmai în aceasta constă sensul „măsurilor economice" care constituie una din sarcinile trasate participanţilor la tratat. Noua grupare militară reprezintă de fapt un bloc al puterilor coloniale, la baza căruia stau ţelurile imperialiste de menţinere a poziţiilor lor economice şi politice din Asia unde situaţia s-a schimbat în mod fundamental îndeosebi odată cu victoria istorică a marelui popor chinez care a pus capăt jugului străin, a instaurat în ţară puterea populară şi a păşit ferm pe calea progresului economic şi cultural. Se poate afirma cu convingere că în pofida încercărilor de a încătuşa mişcarea de eliberare naţională din Asia, care se dezvoltă necontenit, popoarele ţărilor asiatice vor merge pe calea unei dezvoltări naţionale independente.

Ca şi securitatea Europei, adevărata securitate a popoarelor Asiei de sud-est poate fi asigurată numai pe baza eforturilor comune ale tuturor statelor din această zonă indiferent de orînduirea lor socială, fără dictat şi amestec din afară. Tocmai acest principiu care corespunde nu numai intereselor popoarelor Asiei ci şi intereselor păcii generale, a fost pus la baza declaraţiilor comune ale Republicii Populare Chineze şi Indiei din 23 iunie, şi Republicii Populare Chineze şi Birmaniei din 30 iunie a.c.

Nu încape îndoială că numai condiţii paşnice de dezvoltare a popoarelor Asiei pe baza recunoaşterii independenţei şi suveranităţii lor pot crea posibilităţi pentru avîntul lor economic şi cultural. În această ordine de idei nu se poate să nu fii de acord cu primul ministru al Indiei, Nehru, care într-o declaraţie făcută recent în Camera Populară, vorbind despre însemnătatea încetării operaţiunilor militare în Indochina a afirmat: „În urma reglementării din Indochina, Asia are mari speranţe de pace şi stabilitate".

Organizatorii noii grupări agresive încearcă să atragă în ea sub o formă sau alta Laosul, Cambodgia şi Vietnamul de sud.

Intr-un protocol anexat la tratat se spune direct că articolele tratatului care prevăd măsuri militare şi economice pot fi aplicate de asemenea la Cambodgia, Laos şi Vietnamul de sud.

În afară de aceasta, în articolul 4 al tratatului, care se referă la obligaţiile militare, precum şi în articolul 8, se menţionează că participanţii la tratat pot extinde după aprecierea lor zona de acţiune a tratatului asupra oricărui teritoriu. Includerea în tratat a acestor prevederi dovedeşte fără echivoc tendinţa vădită de a împiedica îndeplinirea Acordului de la Geneva în ceea ce priveşte Laosul, Cambodgia şi Vietnamul.

Or, nu este de prisos să se amintească autorilor „tratatului defensiv al Asiei de sud-est" că încercările sus-menţionate sînt incompatibile cu obligaţiile asumate de participanţii la conferinţa de la Geneva faţă de Vietnam, Laos şi Cambodgia. Aceste obligaţii şi declaraţiile care au fost făcute la Geneva de reprezentanţii Laosului, Cambodgiei şi Vietnamului de sud exclud posibilitatea atragerii lor în orice grupare militară.

Adepţii politicii „de pe poziţii de forţă" declară în preambulul tratatului că acest tratat ar corespunde ţelurilor şi principiilor Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Dar nu este greu de văzut că declaraţiile de acest fel nu au nici un temei. In realitate, tratatul semnat la Manilla ca şi acordurile privitoare la crearea altor grupări militare agresive restrînse de felul pactului nord atlantic se află în contradicţie flagrantă cu ţelurile şi principiile Organizaţiei Naţiunilor Unite. Şi în acest caz, numele O.N.U. şi steagul acestei organizaţii sînt folosite pentru a se camufla cu ajutorul lor acţiuni care nu au nimic comun cu principiile de pace ale Naţiunilor Unite şi cu interesele menţinerii păcii, acţiuni îndreptate spre pregătirea unui nou război.

Nu este pentru prima oară cînd se încearcă să se justifice crearea unor grupări militare de state prin invocarea intereselor „apărării" şi sprijinirii „progresului economic" al popoarelor ţărilor atrase în asemenea grupări, aşa cum s-a întîmplat atunci cînd a fost creat blocul Atlantic, aşa cum s-a întîmplat atunci cînd au fost elaborate planurile de creare a „comunităţii defensive europene" care a eşuat. Acelaşi lucru se repetă şi în acest caz.

Merită atenţie faptul că unii participanţi la conferinţa de la Manilla declarau nu de mult că înţeleg nevoile naţionale ale popoarelor Asiei şi subliniau că doresc să normalizeze relaţiile lor cu China populară.

În această ordine de idei nu este de prisos să se amintească declaraţiile făcute în acest sens de reprezentanţi oficiali ai Angliei, precum şi ai Franţei, în special în timpul conferinţei de la Geneva.

Dar să ne fie îngăduit să întrebăm cum sînt compatibile aceste declaraţii cu participarea Angliei şi Franţei la blocul militar agresiv îndreptat împotriva ţărilor Asiei în general şi împotriva Chinei în special. Guvernul Sovietic nu poate considera conferinţa de la Manilla şi semnarea „tratatului defensiv al Asiei de sud-est" decît ca acţiuni îndreptate împotriva intereselor securităţii în Asia şi Extremul Orient şi, totodată, împotriva intereselor libertăţii şi independenţei naţionale a popoarelor Asiei. Statele iniţiatoare ale noului bloc militar sus-menţionat din zona Asiei de sud-est şi a Pacificului îşi asumă întreaga răspundere pentru acţiunile lor care sînt în contradicţie flagrantă cu sarcinile întăririi păcii.

Mărturisirile lui Baldwin

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Comentatorul ziarului „New York Times", Hanson Baldwin, recunoaşte că „avioane ale forţelor aeriene şi navale ale S.U.A. zboară de-a lungul frontierelor Uniunii Sovietice, iar în cîteva cazuri au trecut aceste frontiere. El afirmă că aceste avioane culeg tot felul de „informaţii". Baldwin declară că unul din scopurile acestor zboruri ale avioanelor americane „îl constituie luarea de fotografii însoţite, atunci cînd este posibil, de observaţii făcute chiar de piloţi".

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 16 septembrie 1954

Dulles va vizita Bonnul şi Londra

WASHINGTON 15 (Agerpres). — Agenţiile de presă occidentale anunţă că secretarul Departamentului de stat american, Dulles, va întreprinde un turneu fulger în Europa occidentală pentru a discuta cu guvernele de la Bonn şi Londra planurile americane de reînarmare a Germaniei occidentale.

La 16 septembrie, Dulles va sosi la Bonn unde va discuta cu Adenauer problema reînarmării Germaniei occidentale.

În comunicatul dat publicităţii de Departamentul de stat se arată că de la Bonn, Dulles va pleca la Londra pentru a face cunoscute guvernului englez planurile americane cu privire la reînarmarea Germaniei occidentale.

Agenţiile de presă subliniază că în cadrul turneului său, Dulles nu va vizita Parisul şi nu va avea întrevederi cu reprezentanţii guvernului francez.

Observatorii politici interpretează vizita lui Dulles în Europa ca o încercare din partea Statelor Unite de a relua conducerea în problema reînarmării Germaniei occidentale şi de a zădărnici iniţiativa întreprinsă în acest sens de diplomaţia engleză.

„Planul Eden a fost primit cu rezerve de experţii guvernului american", subliniază France Presse, adăugînd că S.U.A. nu sînt de acord cu propunerile britanice, vrînd să dirijeze ele reînarmarea Germaniei occidentale.

Deschiderea primei sesiuni a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Sala Huaijentan are un aspect de sărbătoare. Cu cinci ani în urmă, sesiunea Consiliului consultativ politic popular a adoptat aici programul general. La 15 septembrie s-a deschis în această sală prima sesiune a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină — organul suprem al puterii de stat al Chinei populare. Din toate colţurile ţării au venit aici deputaţii poporului chinez pentru a adopta hotărîri de mare însemnătate istorică pentru dezvoltarea mai departe a Chinei pe calea construcţiei socialiste.

Din rîndurile deputaţilor prezenţi fac parte reprezentanţi ai eroicei clase muncitoare a Chinei, ai maselor de milioane ale ţărănimii, ai intelectualităţii chineze, ostaşi viteji ai Armatei Populare de Eliberare, reprezentanţi ai tuturor păturilor populaţiei ţării. Printre aleşii poporului sînt multe femei.

Chinezi şi uiguri, cazahi, mongoli şi tibetani, reprezentanţi ai naţionalităţilor miao,iao, ciuan, şi ai multor alte minorităţi naţionale, sosiţi la sesiunea Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină reprezintă familia multinaţională unită a popoarelor libere şi egale în drepturi ale Republicii Populare Chineze.

La ora 15 fix, în sala de şedinţe şi-au făcut apariţia Mao Ţze-dun, Ciu De, Liu Şao-ţi, Sun Cin-lin, Li Ci-şen, Cian Lan, Ciu En-lai, Lin Bo-ciui şi Dun Bi-u. Delegaţii i-au întîmpinat cu aplauze furtunoase care n-au contenit vreme îndelungată.

Sesiunea Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină a primei legislaturi a fost deschisă de Mao Ţze-dun, preşedintele Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze.

In scurta sa cuvîntare introductivă adresată deputaţilor la sesiune, preşedintele Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze, Mao Ţze-dun, a declarat că sarcina actualei sesiuni constă în următoarele: să adopte constituţia; să ratifice legi importante; să aprobe raportul de activitate a guvernului; să aleagă noi conducători ai aparatului de stat.

După ce a subliniat uriaşa însemnătate istorică a sesiunii, Mao Ţze-dun a spus: „Acesta este un jalon care marchează noile victorii şi noile succese obţinute de poporul nostru din momentul întemeierii republicii noastre în 1949. Constituţia care trebuie să fie definitivată şi adoptată de actuala sesiune va face să progreseze considerabil cauza socialismului în ţara noastră.

Principala noastră sarcină, a continuat Mao Ţze-dun, constă în a uni poporul din întreaga ţară, în a obţine sprijinul tuturor prietenilor noştri din toate ţările, în a lupta pentru construirea unui mare stat socialist, în a apăra activ pacea între popoare şi în a contribui la cauza progresului omenirii. Poporul ţării noastre trebuie să muncească cu dîrzenie, trebuie să facă tot posibilul pentru a studia experienţa înaintată a Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări frăţeşti, oamenii noştri trebuie să fie cinstiţi, modeşti, sinceri şi iubitori de muncă, trebuie să se încurajeze şi să se ajute reciproc, să nu fie îngîmfaţi şi aroganţi şi trebuie să fie hotărîţi ca, îndeplinind cîteva planuri cincinale, să transforme ţara noastră, în prezent înapoiată din punct de vedere economic şi cultural, într-o mare putere industrială cu un nivel cultural ridicat.

Cauza noastră este dreaptă. O cauză dreaptă este invulnerabilă în faţa oricărui duşman.

Baza forţei noastre, care ne duce înainte în opera noastră, este Partidul Comunist Chinez.

Baza teoretică a concepţiei noastre despre lume este marxism-leninismul.

Sîntem pe deplin convinşi că putem învinge toate greutăţile şi calamităţile şi să transformăm ţara noastră într-o mare republică socialistă".

In încheierea cuvîntării sale, preşedintele Mao Ţze-dun a spus: „Noi mergem înainte. Noi înfăptuim o operă măreaţă şi glorioasă, pe care străbunii noştri nu au întreprins-o niciodată. Ţelul nostru trebuie să fie atins. Este neîndoielnic că ţelul nostru poate fi atins.

Intregul popor de 600 milioane al ţării noastre trebuie să se unească şi să lupte pentru cauza noastră comună!

Trăiască marea noastră patrie!"

Deputaţii Adunării au întîmpinat cuvintele lui Mao Ţze-dun cu aplauze călduroase, care s-au transformat în ovaţii. In sală au răsunat solemn acordurile imnului de stat al Republicii Populare Chineze.

La propunerea lui Mao Ţze-dun, deputaţii au cinstit memoria luptătorilor care au căzut pentru cauza revoluţiei păstrînd trei minute de reculegere.

Deputaţii au primit cu ovaţii furtunoase propunerea lui Dun Bi-u de a se alege prezidiul sesiunii alcătuit din 97 persoane în frunte cu Mao Ţze-dun. Secretar al sesiunii a fost ales Li Vei-han. După aceea s-a anunţat întreruperea şedinţei.

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite:

După o scurtă pauză, prima sesiune a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină şi-a reluat lucrările.

Sesiunea a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Adoptarea Constituţiei Republicii Populare Chineze.

2. Adoptarea „Statutului organizatoric al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină a Republicii Populare Chineze", a „Statutului organizatoric al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze", a „Statutului organizatoric al tribunalelor populare ale Republicii Populare Chineze", a „Statutului organizatoric al Procuraturii populare a Republicii Populare Chineze" şi a „Statutului organizatoric al Adunărilor locale ale reprezentanţilor populari şi al Consiliilor populare locale de toate gradele ale Republicii Populare Chineze".

3. Aprobarea raportului de activitate a guvernului.

4. Alegerea preşedintelui şi vicepreşedintelui Republicii Populare Chineze; a preşedintelui, vicepreşedintelui, secretarului general şi membrilor Prezidiului Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină; a preşedintelui Tribunalului popular suprem; a procurorului general al Procuraturii populare şi aprobarea numirii premierului, locţiitorilor premierului, miniştrilor, preşedinţilor comisiilor şi secretarului general al Consiliului de stat; a preşedintelui şi vicepreşedintelui Consiliului naţional al apărării; a preşedinţilor şi membrilor comisiei pentru problemele naţionalităţilor; ai comisiei pentru prevederi legislative şi comisiei bugetare ale Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină a primei legislaturi.

Sesiunea a trecut apoi la primul punct de pe ordinea de zi.

Raportul asupra proiectului de Constituţie a Republicii Populare Chineze a fost prezentat de Liu Şao-ţi.

Raportul prezentat de Liu Şao-ţi

In raportul prezentat la sesiunea Adunării reprezentanţilor populari pe întreaga Chină, Liu Şao-ţi a arătat că la discutarea de către întregul popor a proiectului de constituţie al Republicii Populare Chineze au luat parte în total peste 150 milioane oameni.

La elaborarea constituţiei, a spus în continuare Liu Şao-ţi, comisia a pornit de la faptul că poporul chinez a repurtat victoria definitivă în lupta revoluţionară îndelungată împotriva imperialismului şi feudalismului. De la faptul că s-a creat un stat democrat-popular trainic a cărui bază o constituie alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea, rolul conducător revenind clasei muncitoare, de la faptul că China, începînd înfăptuirea treptată a transformărilor socialiste, realizează pas cu pas trecerea spre socialism. Aceste fapte arată în modul cel mai evident că constituţia elaborată este o constituţie democrat-populară, o constituţie de tip socialist.

Vorbind despre marile schimbări petrecute în ţară în cei cinci ani de existenţă a Republicii Populare Chineze, Liu Şao-ţi a subliniat că succesele obţinute explică de ce Republica Populară Chineză şi guvernul ei se bucură de sprijinul şi încrederea întregului popor chinez, de simpatia şi sprijinul popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume.

Discutarea de către întregul popor, a spus Liu Şao-ţi, a dovedit că proiectul constituţiei noastre reflectă interesele tuturor naţionalităţilor din China, că el corespunde condiţiilor existente. Masele largi populare consideră că proiectul de constituţie constituie o chezăşie a unei vieţi fericite, că fiecare articol din proiectul de constituţie oglindeşte interesele poporului.

În proiectul de constituţie, a declarat Liu Şao-ţi, se spune că în ţara noastră va fi construită societatea socialistă, dar aceasta nu înseamnă, bine înţeles, că societatea socialistă este deja un fapt împlinit sau că, stînd cu braţele încrucişate, putem aştepta venirea ei. Mai avem în faţa noastră o cale lungă şi grea. Numai prin luptă şi muncă dîrză, numai învăţînd neîncetat şi cu perseverenţă şi învingînd greutăţile ce ne stau în faţă ne vom atinge ţelul.

Sarcinile economice ale R. D. Germane pe anul 1955

BERLIN 15 (Agerpres). — A.D.N.

Ziarul „Neues Deutschland" a publicat Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania cu privire la sarcinile economice ale R. D. Germane pe anul 1955 — ultimul an al primului plan cincinal al economiei naţionale a republicii.

In Hotărîre se subliniază că datorită eforturilor depuse de clasa muncitoare, de ţărănimea muncitoare şi de intelectualitate, cele mai importante sarcini ale planului cincinal al economiei naţionale a R.D. Germane, care se încheie în anul 1955, au şi fost îndeplinite.

Pînă în anul 1953, producţia industrială globală a crescut cu peste 60% în comparaţie cu 1950, în timp ce în Germania occidentală volumul global al producţiei industriale a sporit în aceeaşi perioadă cu numai 40%.

Referindu-se la situaţia din agricultură, C.C. al P.S.U.G. subliniază că deşi recolta la hectar a sporit an de an, iar şeptelul de vite cornute a crescut considerabil, totuşi nu în toate ramurile agriculturii au fost atinse ţelurile planului cincinal.

Circulaţia mărfurilor în comerţul cu amănuntul a depăşit încă din 1953 prevederile planului cincinal pe anul 1955.

In Hotărîre se relevă că aproape toate sarcinile planului cincinal au fost depăşite mai ales în domeniul culturii, sănătăţii publice şi asigurărilor sociale.

Bazîndu-se pe hotărîrile celui de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania, C.C. al P.S.U.G. trasează o serie de sarcini îndreptate spre dezvoltarea continuă în 1955 a economiei naţionale şi ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din Republica Democrată Germană.

In Hotărîre se arată că nivelul producţiei industriale globale trebuie să fie sporit în 1955 cu cel puţin 10% în comparaţie cu anul curent, dîndu-se o atenţie deosebită producţiei mărfurilor de larg consum de bună calitate.

In agricultură, recolta la hectar a culturilor cereale şi leguminoase trebuie să crească în anul viitor cu 6% faţă de anul curent, a culturilor oleaginoase — cu 3%, a cartofilor şi sfeclei de zahăr — cu 2%. Numărul porcilor trebuie să sporească cu 3,6%, al vitelor cornute — cu 4,4%, dintre care numărul vacilor — cu 15,1%. În vederea sporirii continue a productivităţii în agricultură, acestei ramuri a economiei naţionale trebuie să i se acorde sub formă de alocaţii şi credite de stat suma de 700 milioane mărci.

„Sute de mii de tineri vest-germani nu vor o nouă armată"

scrie ziarul englez „Daily Express"

Ziarul burghez englez „Daily Express" publică un articol al corespondentului său de la Bonn, Delmer, în legătură cu actuala situaţie politică din Germania occidentală. Corespondentul arată că, în timp ce elementele fasciste sînt încurajate şi sprijinite, autorităţile lui Adenauer au dezlănţuit o aprigă teroare împotriva tuturor acelora care se împotrivesc reînarmării.

Gazeta şcolară „Antena" scrie corespondentul — mi-a fost trimisă de elevii unui liceu din Koln, care mi-au adus la cunoştinţă faptul că publicaţia lor a fost confiscată şi interzisă de autorităţi. Motivul este lesne de ghicit. Pe prima pagină a gazetei era publicat un amplu articol al elevului Klaus Kürbitz, în vîrstă de 16 ani, care critică cu vehemenţă planurile de remilitarizare a Germaniei şi de recrutare a tineretului vest-german.

Faptele sînt limpezi: Klaus şi prietenii săi, sute de mii de tineri vest-germani, nu vor o nouă armată germană. Ei se tem de ceea ce ar avea de suferit ei şi patria lor de pe urma unei asemenea armate. Dar ei nu au voie să-şi exprime aceste gînduri. Puterea militariştilor în această nouă „democraţie" germană este astăzi atît de mare încît nici măcar un elev de şcoală nu are libertatea să o critice".

★

In cadrul unei adunări de la Frankfurt pe Main membrii organizaţiei social-democrate de tineret „Soimii" au cerut guvernului de la Bonn să înceapă tratative cu reprezentanţii Republicii Democrate Germane.

Scurte ştiri

● Între 24 august şi 3 septembrie a avut loc la Budapesta cea de a 6-a sesiune a Comisiei ungaro-romîne pentru colaborare tehnico-ştiinţifică. În urma tratativelor duse în spiritul prieteniei şi ajutorului reciproc a fost semnat un acord cu privire la schimbul de experienţă în unele probleme tehnico-ştiinţifice.

● Agenţia France Presse anunţă că ministrul de externe britanic a sosit la Paris în cursul după amiezii de miercuri venind de la Roma. El a fost întîmpinat de primul ministru francez, Mendès France.

● Ziarul „The Worker" relatează că la congresul anual al Asociaţiei naţionale a studenţilor americani, care s-a deschis la Ames (statul Iowa) delegaţia Universităţii din Chicago a prezentat un program de largi schimburi de studenţi cu străinătatea. Şeful delegaţiei, Richard Ward, a declarat că aceste schimburi ar trebui să se facă cu toate ţările, inclusiv ţările din Europa răsăriteană.

● Ziarul „Frihlten" publică mesajul adresat de Uniunea Tineretului Comunist din Norvegia Consiliului prezidenţial al Stortingului, în care se protestează împotriva militarizării Germaniei occidentale.

● Ziarul „New York Herald Tribune" anunţă că guvernul Eisenhower a dat ordin escadrei a şaptea americane să furnizeze „întregul său sprijin" forţelor gomindaniste în acţiunile lor îndreptate împotriva Republicii Populare Chineze.

Declaraţia ministrului de externe al Japoniei

TOKIO 15 (Agerpres). — Ministrul de Externe al Japoniei, Kaţuo Okazaki, a declarat în faţa Comisiei pentru afacerile externe a parlamentului japonez că „guvernul japonez studiază îndeaproape răspunsurile date recent de V. M. Molotov la întrebările redactorului-şef al ziarului „Ţiubu Nippon Simbun".

In legătură cu aplicarea acordului de armistiţiu în Vietnam

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă

Agenţia Vietnameză de Informaţii anunţă că delegaţia comandamentului suprem al forţelor Uniunii franceze a părăsit şedinţa din 10 septembrie a Comisiei mixte de armistiţiu din Vietnamul de nord.

La cele patru şedinţe consecutive dintre 7—10 septembrie, delegaţia Înaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze a adus dovezi concludente de încălcare a termenilor acordului de armistiţiu de către forţele Uniunii franceze în oraşul Camgiang. Din acest oraş aproape 400 de familii au fost duse cu forţa în Vietnamul de sud.

Comportîndu-se astfel francezii nu s-au conformat termenilor acordului de armistiţiu de la Geneva şi ai acordului încheiat la 3 august de către Comisia mixtă centrală de armistiţiu, care prevăd că ori de cîte ori una din părţi ridică o chestiune, cealaltă parte este obligată să o discute.

Ştiri sportive

● Echipa cehoslovacă de fotbal Ruda Hvezda din Bratislava a susţinut miercuri la Tg. Mureş al doilea joc de la sosirea în ţara noastră. Fotbaliştii cehoslovaci au întîlnit echipa Locomotiva din localitate. Peste 8.000 de spectatori au urmărit acest joc internaţional care s-a încheiat cu victoria echipei cehoslovace cu scorul de 3—1 (1—0).

● Biletele de intrare pentru campionatele internaţionale de atletism ale R.P.R., care se vor desfăşura între 24 şi 26 septembrie pe stadionul Republicii din Capitală, se distribuie, pentru asociaţiile sportive, începînd de vineri 17 septembrie după amiaza la casa specială de la stadionul Republicii din str. Puţul cu Apă Rece.

Pentru public biletele de intrare se pun în vînzare în aceeaşi zi la casele de bilete din str. Hajdeu.

● În cadrul campionatelor unionale de atletism, care se desfăşoară în prezent la Kiev, cunoscuta sportivă din Leningrad Galina Zîbina a stabilit un nou record mondial la aruncarea greutăţii. Noua performanţă a Zîbinei este de 16,28 m.

● În runda a 3-a a turneului final din cadrul celei de a XI-a olimpiade de şah s-au înregistrat următoarele rezultate: U.R.S.S. — Israel 2-2 (Botvinik — Porath $1/2$ — $1/2$; Smislov — Czerniak $1/2$ — $1/2$; Keres — Oren 1-0; Kotov — Aloni 0-1); Argentina — R. P. Bulgaria $2\,1/2$ — $1\,1/2$ (Najdorf — Minev 1-0; Boboţov — Panno 1-0; Rosetto — Bobekov 1-0; Zvetkov — Bolbochan $1/2$ — $1/2$); R. P. Ungară — Islanda $3\,1/2$ — $1/2$; Germania occidentală — Suedia 4-0; Iugoslavia — Anglia $3\,1/2$ — $1/2$; R. Cehoslovacă — Olanda 2-2.

(Agerpres)

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. Nr. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" – Piaţa Scînteii